VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2026-2027 **Nr. 3**

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 30 oktober 2026
Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHT VAN VERHINDERING 3

IN MEMORIAM 3

MEDEDELINGEN 3

ONTWERP VAN VERORDENING (R.V.O., ART. 41, 42, 43 en 52)
Ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 6 (2026-2027) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 4
Sprekers: Mathias Vanden Borre, verslaggever – Fouad Ahidar – Stijn Bex – Mathias Vanden Borre – Imane Belguenani – Bob De Brabandere – Ilyas Mouani – Jan Busselen – Sonja Hoylaerts – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Dirk De Smedt, collegelid – Ans Persoons, collegelid

Stemming 32

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 32

VRAGEN OM UITLEG (R.V.O., ART. 59) 33
- van de heer Mathias Vanden Borre aan mevrouw Ans Persoons, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en Gemeenschapscentra, betreffende de evolutie van het aantal leden en leiding bij Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG
Sprekers: Mathias Vanden Borre – Sven Gatz – Ans Persoons, collegelid

- van mevrouw Imane Belguenani aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid betreffende een structurele erkenning en VGC-financiering van burenhulpnetwerken voor ouderen
Sprekers: Imane Belguenani – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

ACTUALITEITSVRAAG (R.V.O., ART. 60) 39
- van mevrouw Lotte Stoops aan mevrouw Ans Persoons, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en Gemeenschapscentra, betreffende de besparing van Vlaams minister Caroline Gennez op de Nederlandstalige bibliotheken en het lokaal cultuurbeleid in Brussel
Sprekers: Lotte Stoops – Ans Persoons, collegelid

BIJLAGEN 43

TREFWOORDENREGISTER 44

3de vergadering

Vergadering van vrijdag 30 oktober 2026

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.04 uur geopend.

Voorzitter: de heer Benjamin Dalle

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: De heer Pascal Smet en mevrouw Najima El Arbaoui zijn verontschuldigd.

IN MEMORIAM

De voorzitter: Het nieuws bereikte ons dat eergisteren ons voormalige lid Roeland Van Walleghem is overleden.

De heer Roeland Van Walleghem werd in 1991 rechtstreeks verkozen tot senator voor het arrondissement Brussel voor het toenmalige Vlaams Blok. Op 22 april 1994 werd hij lid van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en daarmee ook van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Na zijn herverkiezing in 1995 bleef hij lid van onze Raad tot juni 1999. In die periode was hij ook secretaris van de Raad. Daarnaast zetelde hij in het Vlaams Parlement en het Brussels Parlement.

In zijn parlementaire werk voor onze Raad concentreerde hij zich onder meer op de Vlaams-Brusselse media en het subsidiebeleid, thema's die ook vandaag nog relevant zijn.

Namens de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie betuig ik mijn oprechte deelneming aan zijn nabestaanden, aan zijn kennissen en vrienden en aan de mensen hier die hem goed hebben gekend. Ik wens hen veel sterkte toe in deze moeilijke periode.

MEDEDELINGEN

De voorzitter: Bij brief deelt de voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement mee dat het Brussels Hoofdstedelijk Parlement ter vergadering van 21 september 2026 voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke

Gemeenschapscommissie ter vergadering van 22 september 2026 voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief deelt de voorzitter van de Assemblée de la Commission communautaire française mee dat de vergadering zich ter zitting van 23 september 2025 heeft geconstitueerd.

Bij brief deelt de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee dat de vergadering zich ter zitting van 13 oktober 2026 heeft geconstitueerd.

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 52)

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 – Stuk 6 (2026-2027) – Nrs. 1 en 2

Algemene Bespreking

De heer Mathias Van den Borre, verslaggever: Ik verwijs naar het schriftelijk verslag.

De heer Fouad Ahidar (Team Fouad Ahidar): Beste collega's, voorzitter en collegeleden, we hebben de begrotingsdiscussie al gevoerd. De keuzes zijn gemaakt en de middelen zijn toegewezen. Ook ik heb in 2022 mijn verantwoordelijkheid genomen voor die keuzes.

Vandaag moeten we ons echter een andere vraag stellen: wat hebben we bereikt? Uiteindelijk wil de Brusselaar immers weten of zijn leven erop vooruit is gegaan. Dat geldt zeker voor de Vlaamse Brusselaars.

Daarom heb ik de situatie van 2022 vergeleken met de recentste beschikbare cijfers. De resultaten zijn gemengd. Sommige cijfers moeten ons ernstig zorgen baren.

Neem bijvoorbeeld de kinderarmoede. In 2024 liep nog altijd 42% van de Brusselse kinderen risico op armoede of sociale uitsluiting. Ondanks de investeringen blijft dat een bijzonder hoog percentage. Welke concrete verbeteringen hebben onze inspanningen opgeleverd? Dat is de vraag die we ons allemaal moeten stellen. De vroegtijdige schooluitval steeg van 7,4% naar 9,8%.

Er zijn ook positieve signalen. De dekkingsgraad van de kinderopvang steeg van 46% naar 48%. Het geregistreerde lerarentekort daalde van 523 naar 223 voltijdsequivalenten.

Tegelijk steeg het aantal jongeren op de wachtlijst voor intensieve jeugdhulp in Vlaanderen en Brussel samen van 7.500 naar bijna 10.000. Dat is zorgwekkend. In Brussel nam ook het aantal dak- en thuislozen volgens de vergelijkbare telling met ongeveer 25% toe.

Collega's, niet al die cijfers hebben betrekking op dezelfde doelgroep. Ook valt niet elke evolutie rechtstreeks onder de verantwoordelijkheid van de VGC. Precies daarom hebben we een grondige impactevaluatie nodig. We hebben geïnvesteerd, plannen gemaakt en subsidies toegekend. Wat heeft dat echter concreet veranderd of verbeterd?

Bovendien stellen we vast dat voor verschillende prioritaire acties duidelijke financiële gegevens ontbreken, onder meer voor de acties rond kinderarmoede, de betrokkenheid van

mensen in armoede en de participatie van kinderen, jongeren en ouderen. Hoe kunnen we de uitvoering van die prioriteiten beoordelen als het niet duidelijk is welke middelen ervoor werden uitgetrokken en daadwerkelijk besteed? Voor die acties wil ik weten hoeveel we hebben begroot en uitgegeven, wie we hebben bereikt en wat er is veranderd. Een uitvoeringspercentage zegt immers hoeveel geld is uitgegeven, maar niet of het beleid heeft gewerkt.

Natuurlijk is niet alles meetbaar. Een kind opnieuw vertrouwen geven of een gezin uit sociaal isolement halen, past niet altijd in een Excel-vakje. Wat moeilijk meetbaar is, mag daarom niet onzichtbaar blijven.

Dit is geen pleidooi om minder te investeren, integendeel. Een begroting in evenwicht betekent nog niet dat het beleid de samenleving in evenwicht brengt.

Daarom heb ik een concrete vraag aan het College. Kan het College zich ertoe verbinden om voor de bespreking van het volgende Meerjarenplan, of voor een eventuele discussie daarover of aanpassing ervan, een impactrapport aan deze Raad voor te leggen? Dat rapport moet uitgesplitst zijn per budgetlijn en beleidsdoelstelling en moet een overzicht bevatten van de begrote en bestede middelen, het bereikte publiek, de resultaten en de aantoonbare maatschappelijke impact. Het gaat hier over heel veel geld. Voor de punten waarvan de impact niet kan worden vastgesteld, wil ik weten waarom dat zo is.

Collega's, een ouder die geen plaats vindt in de kinderopvang, heeft niets aan een sluitende begroting. Een kind dat met een lege brooddoos naar school gaat, voelt geen begrotingsevenwicht. Een jongen die de school zonder diploma verlaat, heeft niets aan een krediet dat voor 99% werd uitgevoerd. Een ouder die in eenzaamheid leeft – en u kent de problematiek van de eenzaamheid in Brussel – heeft weinig aan een participatieproject dat hem nooit heeft bereikt. Een kind dat elke dag bang is om gepest te worden, heeft niets aan een antipestbeleid dat alleen op papier bestaat.

Daarom is mijn belangrijkste vraag vandaag niet of we het geld hebben uitgegeven, maar of het heeft gewerkt. Welke Brusselaar heeft het vandaag aantoonbaar beter dan in 2022? Dat is de rekening die we moeten durven maken.

De heer Stijn Bex (Groen): Ik wil de diensten en ook collega Mathias Vanden Borre bedanken voor het uitstekende verslag van de commissievergadering over dit aangepaste Meerjarenplan.

Ik zou geneigd moeten zijn om vooral naar mijn tussenkomst tijdens die vergadering te verwijzen. Ik heb toen gezegd dat we hier vooral niet meer van moeten maken dan het is. Het gaat om een actualisering van plannen die we in het verleden hebben gemaakt en waarin een aantal cijfers en gegevens die we pas recent hebben ontvangen, moeten worden verwerkt. We kijken vooral uit naar het nieuwe Meerjarenplan dat dit College bijna eerstdaags aan de Raad zal voorleggen. Tijdens het debat ben ik echter uitgedaagd om ook op een aantal andere aspecten in te gaan.

Ten eerste wil ik ingaan op de vraag van Team Fouad Ahidar naar rapportering en inzicht in wie we met welk beleid bereiken en hoe we erin slagen de ambities van een Meerjarenplan daadwerkelijk te realiseren, zodat de Brusselaars dat ook in hun dagelijks leven merken. Ik vind dat een bijzonder pertinente vraag.

Als Raad hebben wij echter de opdracht om de collegeleden dag na dag, week na week en maand na maand te bevragen over concrete dossiers en over de manier waarop die precies verlopen. Als we tijdens de begrotingsbesprekingen over elke budgetlijn ook nog eens die discussie zouden moeten voeren, zouden we te ver afdwalen. Op het moment van de begrotingsbesprekingen moeten we weten wat de uitdagingen zijn en of de budgettaire keuzes van het College volgens ons al dan niet beantwoorden aan de uitdagingen die we in de loop van het werkjaar hebben vastgesteld. Dat lijkt mij een logischere manier van werken. Op die manier probeer ik ook een antwoord te geven op de vraag die collega Fouad Ahidar daarnet stelde. Het is volgens mij dus een terechte vraag, maar het is de vraag of we dat in het kader van deze besprekingen allemaal kunnen behandelen.

Mijnheer de voorzitter, namens mijn fractie wil ik ook even stilstaan bij de ruimere discussie over de middelen waarover de VGC beschikt en de evolutie daarvan doorheen de tijd. Ik heb dat nog eens nagekeken. De VGC ontvangt, zoals we allemaal weten, dotaties van drie overheden. Ongeveer 58% van die middelen komt van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, 29% van de Vlaamse Gemeenschap en 14% van de federale overheid.

Tien dagen geleden was er discussie over wat er in 2026 precies gebeurt met de middelen die vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar Brussel komen. Daarvan was een raming gemaakt, want die cijfers staan nooit op voorhand vast. We maken een raming en toetsen die vervolgens aan wat we hadden verwacht. Dat is ook wat we met dit aangepaste Meerjarenplan doen.

Het klopt dat de ramingen van de middelen die we van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zouden ontvangen, enigszins zijn gedaald. Daar moeten we ons nu eenmaal aan aanpassen. Het blijft echter een feit dat de middelen die de VGC in 2026 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zal ontvangen, stijgen ten opzichte van 2025, meer bepaald met 1,58 miljoen euro. Het is belangrijk om dat te erkennen. De achtste aanpassing van het Meerjarenplan (AMJP 8) bevatte inderdaad een wat gunstigere projectie, maar hier wordt wel degelijk bevestigd dat die middelen blijven stijgen.

Tegelijk hebben we te maken met een Vlaamse overheid die een aantal besparingen doorvoert op de middelen die naar de Nederlandstalige Brusselaars gaan. We moeten erkennen dat er in 2027 een besparing op ons afkomt van 1,25 miljoen euro op het stedenbeleid en van 300.000 euro op de dotatie aan de VGC. Dat is niet wat we vandaag bespreken. Het gaat om wat er op ons afkomt en waarmee het College rekening zal moeten houden bij de opmaak van het Meerjarenplan. Maar dat is wel significant en belangrijk om mee te nemen in de bespreking. Dit jaar moeten we wel al rekening houden met de besparingen voor 2026.

Daarom moet het College dus rekening houden met enerzijds een stijging van de middelen vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar anderzijds ook met, jaar na jaar, een daling van de middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap. Na de discussie die we in de commissie hebben gehad, leek het mij toch nodig om sommige collega's hierop te wijzen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik wil vooraf op mijn beurt de Administratie en alle medewerkers van de Vlaamse Gemeenschapscommissie bedanken. Zij zorgen in de eerste plaats voor continuïteit en voor een sterke dienstverlening in onze stad, die helaas kreunt onder enorme beleidsuitdagingen. Zij verdienen erkenning. Elke medewerker van de VGC is tot slot een ambassadeur voor Brussel en voor Vlaanderen.

Vandaag bespreken we de negende aanpassing van het verlengde Meerjarenplan. Het College presenteerde in maart haar bestuursakkoord, in september een beleidsverklaring en dus nu, eind oktober, de aanpassing van het oude plan. Toch moeten we nog steeds wachten op de echte financiële vertaling van de nieuwe ambities en de nieuwe investeringskeuzes van het College.

Wat ligt vandaag voor? Een actualisering van de begroting 2026, met ramingen voor 2027 en 2028. De beleidsdoelstellingen van het vorige plan blijven dus integraal behouden. Nochtans was eerder aangekondigd dat het College geen aanpassing meer zou maken, maar met nieuwe eigen cijfers zou komen. Het laat dus allemaal bijzonder lang op zich wachten.

Het financiële evenwicht van de VGC is uiteraard positief. De Vlaamse beleids- en beheerscyclus verplicht de VGC dan ook om verder te kijken dan één begrotingsjaar en een gezonde financiële situatie te behouden. Dat is nuttige financiële discipline, zeker in onze hoofdstad, waar schijnbaar een aantal lokale besturen, maar ook de gewestelijke overheid, als een zinkend schip dreigen ten onder te gaan.

De gecorrigeerde autofinancieringsmarge bedraagt voor 2026 ongeveer 2,13 miljoen euro. Er is dus nog ruimte, maar ik erken ook dat er geen onbeperkte reserve is voor nieuwe uitgaven. Ik kijk dus uit naar de keuzes in het nieuwe plan.

De Vlaamse regering neemt voor 2027 maatregelen – die debatten zijn hier ook uitvoerig gevoerd – ten belope van ongeveer 1,9 miljard euro, oplopend tot 3,1 miljard euro in 2029, met als doel natuurlijk een begrotingsevenwicht en ruimte om belangrijke voorzieningen betaalbaar te houden.

Dat vraagt moeilijke keuzes. Het zou onverantwoord zijn om iedere noodzakelijke ingreep door te schuiven naar de volgende generatie. Maar ik luister met enige scepsis naar de manier waarop het College naar de Vlaamse begroting en de impact op de VGC kijkt. Ja, de Vlaamse besparingen hebben ook Brussel en de VGC getroffen. Het kan ook moeilijk anders. Maar nee, Brussel werd geenszins rechtstreeks geviseerd.

Dat ontslaat niemand van de verplichting om de gevolgen zorgvuldig te beoordelen. Een besparing kan slecht gekozen zijn en wanneer essentiële dienstverlening geraakt dreigt te worden, moet bijsturing mogelijk zijn. Alles kan altijd beter, de ideale wereld blijft louter satire op televisie. Maar de conclusie van Groen en Anders. dat Vlaanderen hierdoor Brussel zou loslaten, houdt geen stand. U maakt van afzonderlijke, soms moeilijke ingrepen een gefabriceerd verhaal van Vlaamse onwil. Daarmee doet u de werkelijkheid oneer aan en maakt u de samenwerking bewust alleen maar moeilijker.

De VGC ontvangt meer dan 97 % van haar inkomsten van andere overheden. Onze Vlaamse Gemeenschap heeft belang bij financieel betrouwbare partners. De betrouwbaarheid van die Vlaamse engagementen in Brussel in vraag stellen, is zagen aan de poten van de tafel waaraan heel onze Vlaamse Gemeenschap in Brussel eet en drinkt.

Neem bijvoorbeeld de discussie over de bibliotheken. Dat is een gevoelig debat, maar ik wil er toch op ingaan. De financiële keuzes die Vlaams minister Caroline Gennez heeft gemaakt, waren en zijn zwaar om dragen. Op 9 oktober heb ik hier zelf, samen met een aantal collega's, gezegd dat deze besparing bijgestuurd moet worden. Bibliotheken zijn essentieel voor

leesvaardigheid, scholenwerking en het Nederlands. Mijn overtuiging blijft vandaag uiteraard dezelfde.

Intussen is er echter wel een concrete correctie gebeurd. Op 23 oktober kondigden Vlaams minister Cieltje Van Achter en collegelid Ans Persoons samen aan dat ze 600.000 euro uittrekken: 400.000 euro vanuit het Vlaamse Brusselbeleid en 200.000 euro vanuit de VGC-bevoegdheid Cultuur. Dat is een goede zaak. Een reddersrol voor de PS was gelukkig niet nodig. De bijkomende middelen kwamen er door samenwerking tussen Vlaanderen en de VGC.

Ik erken nadrukkelijk de bijdrage van collegelid Ans Persoons. Ik verwacht echter dat de hele meerderheid zich hierachter schaart – ook Groen en Anders. – en de bijdrage van Vlaams minister Cieltje Van Achter erkennen. U weet dat de financiële middelen op deze post eerder beperkt zijn. De samenwerking tussen Vlaanderen en de VGC leverde hier evenwel een concreet resultaat op. Het zou fout zijn om te blijven vertellen dat Vlaanderen de Brusselse bibliotheken laat vallen, terwijl er middelen zijn gevonden.

Collega's, kijk zeker ook naar de verantwoordelijkheid van de negentien gemeenten. Ik hoop dat de afspraken voor de volgende jaren helder worden vastgelegd. Het is goed dat er hierover al overleg was met de bibliotheken en met de schepenen. Ik zal dit zeker blijven opvolgen.

De besparingen op cultuur zijn daarmee niet verdwenen. Vanaf 2027 gaat het op Vlaams niveau om 47 miljoen euro, met gevolgen onder meer voor erfgoed en sociaal-cultureel werk. Daarbij worden dus ook een aantal Brusselse instellingen geraakt. Tegelijk blijft de afzonderlijke cultuursubsidie van de VGC, ongeveer 2,9 miljoen euro, wel behouden. Ook wordt het jeugdwerk in deze ronde ontzien. Ik herhaal: dat zijn geen evidente beslissingen. Maar dat hoort bij een ernstig debat.

Laat ons ook over onderwijs duidelijk zijn: op dit domein werd niet verder bespaard. Voor de VGC betekent dit natuurlijk een slok op de borrel.

Kritiek moet vertrekken van de genomen beslissingen en hun gevolgen. Maar wie over Vlaanderen en Brussel spreekt, moet verder kijken dan één begrotingslijn of zelfs de totale VGC-begroting. Het recentste rapport van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel registreert voor 2024 ruim 1,4 miljard euro aan Vlaamse middelen voor Brussel. De globale Brusselnorm wordt gehaald. Dit historische cijfer vervangt dus geen debat over de besparingen of keuzes van vandaag, maar toont wel de omvang van de Vlaamse betrokkenheid en financiële engagementen.

Ook vandaag zijn er concrete, nieuwe engagementen. Vanaf dit schooljaar komt jaarlijks 5,7 miljoen euro naar de Brusselse scholen voor de versterking van het Nederlands. In uw eigen begrotingsaanpassing stijgen de specifieke Vlaamse subsidies met bijna 1,5 miljoen euro tegenover de vorige raming. Vanaf 2027 beschikt de VGC jaarlijks over 11 miljoen euro aan reguliere BOA-middelen voor buitenschoolse opvang en activiteiten.

Het blijft wachten op een duidelijk kader. De uitdagingen zijn groot. Ik hoop oprecht dat dit College de juiste beslissingen neemt.

Ik heb ten slotte nog een vraag over schooluitval. Op pagina 22 van het commissieverslag wordt een totaal van ongeveer 2,5 miljoen euro plus 1 VTE genoemd. Maar een optelling van

de bedragen leidt tot 2,8 miljoen euro, een verschil van 350.000 euro. Kan het College een sluitende financieringstabel van de hervormde schooluitvalwerking bezorgen, met de bijdrage van elke overheid, de bedragen per opdracht en een verklaring van het verschil?

Voorts blijf ik me afvragen hoe het zit met de middelen die aan de Cocof worden toebedeeld.

Collega's, het meest opmerkelijke antwoord kregen we in de commissie van collegelid Dirk De Smedt. Binnen het algemene onderwijsbeleid en het Onderwijscentrum Brussel wordt op bepaalde werkingsmiddelen 15% bespaard. Dat is goed voor een bedrag van 146.000 euro. De ambitie is om met minder middelen minstens evenveel te realiseren. Het collegelid noemt dit zelf beleidsinnovatie.

Mevrouw de collegevoorzitter, u gebruikt het begrip structurele optimalisatie wanneer u verwijst naar aankopen bundelen, overlappingen vermijden, gebouwen beter benutten en middelen efficiënter inzetten. Dat is prima. Daar kan ik mij in vinden, als de resultaten natuurlijk worden aangetoond.

Maar waarom zou die redenering enkel geldig zijn wanneer u zelf beslist? Bij de VGC vraagt u dus vertrouwen in efficiëntiewinsten en bij Vlaanderen suggereert u politieke onwil.

Ook cultuurkredieten worden herschikt. De post kunst- en cultuurparticipatie daalt met bijna 179.000 euro. U legt uit dat organisaties niet zullen worden getroffen, dat uitgaven afgerond zijn en dat onder meer leesbevordering wordt versterkt. Dat is goed. Toon ons dan echter ook de resultaten. Wij zullen immers blijven oordelen op inhoud.

Ik vraag dus dezelfde verantwoordelijkheid en zorgvuldigheid wanneer u Vlaamse beslissingen beoordeelt. We moeten onderzoeken wat de maatregel werkelijk bijdraagt aan de dienstverlening. De politieke kleur van de overheid mag die conclusie niet vooraf bepalen.

Hetzelfde geldt voor de discussie - en collega Stijn Bex verwees er reeds naar- over de provinciale dotaties uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Er stond dus in die aanpassing dat er tegenover de vorige raming 2 miljoen minder werd ingeschreven door te knippen in 2 dotaties. U verwees hierbij naar een gewijzigde verdeelsleutel. Dit was, vond ik, een kleine dissonantie in de commissie. Een potentiële verklaring hiervoor kunnen de gewijzigde leerlingenaantallen zijn. Wanneer werden de leerlingenaantallen voor de laatste keer geactualiseerd? Welke berekening verklaart deze daling?

Voor de overige provinciale taken ligt de verdeling wel vast, namelijk 20% voor de VGC en 80% voor de Cocof. Dus ook hier stel ik de vraag wat het verschil verklaart tussen de eerdere raming en de huidige aanpassing. Kan u de Raad duidelijk maken hoe de vork echt in de steel zit? Hoe zit het met die aangepaste indexering? Is dit een correctie van eerdere ramingen? U kent ondertussen mijn vragen wel al.

Collega Stijn Bex, als u verwijst naar de algemene inkomsten van de VGC en daarbij zegt dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest meer zou doen, weet u dat dit te maken heeft met de financiële problemen van de Cocof. De Cocof die telkenmale middelen bijkrijgt. Hierdoor ontvangt de VGC, door die 80-20-verhouding, ook bijkomende middelen.

De boodschap is dat alle financieringsstromen dezelfde controle verdienen. Er wordt immers uitvoerig gesproken over Vlaamse besparingen. We mogen dus ook verwachten dat dalende

inkomsten vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of andere overheden eveneens kritisch onder de loep worden genomen.

De vraag die voor de Brusselaar uiteindelijk het belangrijkste is, is wat er met het geld gebeurt. De investeringskredieten stijgen van ongeveer 60 miljoen euro naar 110 miljoen euro. Dit klinkt natuurlijk zeer indrukwekkend. Er werd natuurlijk in de toelichting ook vermeld dat dit een gevolg is van het feit dat die kredieten uit 2025 worden overgedragen.

Het kan hierbij natuurlijk allemaal om waardevolle projecten gaan. Wanneer er kredieten worden overgedragen mag de boodschap uiteraard niet zijn dat er nieuw beleid wordt gerealiseerd. De vraag is wanneer het effectief in realiteit wordt omgezet. Wanneer wordt er bijvoorbeeld een opvangplaats geopend. Daarom luidt mijn vraag of er bij de grote investeringsprojecten een uitvoeringskalender met vergunningsstatus, kostprijs, openingsdatum en eventuele bijkomende capaciteit kan worden bezorgd.

Deze vraag gaat natuurlijk over onderwijs, over onze opvangplaatsen in crèches, in jeugdvoorzieningen en dergelijke meer. Daar verwijs ik dus zeker ook naar het nieuwe Meerjarenplan. Kan het College zoveel mogelijk concrete ambities in de doelstellingen opnemen? Dit laatste is immers vaak een probleem. Niet enkel hier maar ook bij overheden is het moeilijk om concrete doelstellingen te becijferen en na te gaan wanneer deze doelstellingen effectief werden gerealiseerd. Ik erken dit ten volle.

Voor de N-VA-fractie staat de erkenning van het Nederlands centraal. Dit is natuurlijk een opdracht voor Vlaanderen en de VGC. Bijkomende Vlaamse middelen voor taalonderwijs moeten zichtbaar worden ingezet in de klas. Welke leerlingen krijgen extra ondersteuning? Welke leerkrachten worden versterkt? Hoe worden deze middelen ingezet? Hoe wordt de vooruitgang gemeten?

Hetzelfde geldt voor het ToTaalplan Nederlands. Er wordt gemeld dat de uitgaven stijgen met ongeveer 59.000 euro terwijl er tegelijkertijd 108.000 euro aan bijkomende Vlaamse middelen zijn. De netto-financiering van de VGC daalt dus met ongeveer 49.000 euro. Dit impliceert niet dat het volledige taalbeleid minder eigen middelen krijgt. Zeker niet! Het maakt mijn vraag echter wel concreet. Hoeveel bijkomende middelen zet dit College, over alle beleidsdomeinen heen, in tegenover de ambitie om het Nederlands te versterken?

Ten slotte wil ik mij ook richten tot de cd&v-fractie. Meneer de voorzitter, uw deelname aan deze meerderheid moest de bestuurlijke integriteit en het inhoudelijke verhaal versterken. Ik stel me echter de vraag wat hiervan vandaag zichtbaar is. Wat is uw eigen stempel op dit beleid? Welke prioriteiten hebt u afgedwongen? Welke uitgaven werden er op uw initiatief doorgelicht en bijgestuurd? Wanneer kunnen we transparantie krijgen over de subsidies en een controleerbare verbetering van het bestuur? Zolang de antwoorden op deze vragen ontbreken, blijft er van de aangekondigde vernieuwing enkel een politieke depannage over. De cd&v-fractie helpt deze coalitie voortbestaan. Ze moet, mijns inziens, echter nog steeds aantonen welke richting ze het beleid uitstuurt.

Ik rond af. Bij het nieuwe Meerjarenplan dat binnenkort zal worden voorgesteld, verwachten we dus een volledig beeld van de financiering en besparingen, een realistische investeringskalender, meetbare doelstellingen per beleidsdomein en zeker over de essentiële dienstverlening. Vlaanderen moet een betrouwbare partner zijn voor Brussel. Dit geldt natuurlijk ook in omgekeerde richting. De VGC moet deze samenwerking omzetten in

concrete vooruitgang. Deze meerderheid moet haar eigen keuzes natuurlijk voorleggen en verdedigen. De Brusselaars hebben recht op meer dan een negende aanpassing van het verleden. Ze hebben recht op een bestuur dat duidelijk maakt wat het zal realiseren en daarover verantwoording aflegt.

Mevrouw Imane Belguenani (Anders.): Ik zal, net als tijdens mijn tussenkomst in de commissie, kort zijn. Ik zal voor een groot deel verwijzen naar wat ik daar heb gezegd.

Het gaat hier om de aanpassing van een begroting. Dit is een zeer technische aanpassing. Ik wens hier in de eerste plaats de Administratie en iedereen die zich op lokaal vlak inzet voor onze Nederlandstalige organisaties en het versterken van het Nederlandstalig netwerk te bedanken.

Ik wil toch op een paar zaken wijzen. Het gaat hier vandaag om de aanpassing van een begroting die wordt voorgesteld. Deze aanpassing wijst op voorzichtigheid en verantwoordelijkheidszin. Het is positief dat we met deze begrotingsaanpassing het evenwicht behouden. De exploitatie-uitgaven blijven beheersbaar. Er wordt ruimte gelaten; het geheel is zo goed in elkaar gestoken en wordt op een dergelijke manier beheerd dat er plaats is voor investeringen voor het komende jaar en het komende plan dat we hier zullen bespreken.

Het is ook al gezegd door mijn collega Stijn Bex. We bevinden ons in een moeilijke budgettaire context. Dit geldt voor alle overheden. Uiteraard vormt de VGC hier geen uitzondering op. Meer dan 97% van onze ontvangsten komen uit dotaties en subsidies van andere overheden. Wij zijn dus enorm afhankelijk van besparingen die plaatsvinden bij de Vlaamse regering en bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We moeten dus jaarlijks nagaan op welke wijze we ons beleid kunnen aanpassen en onze beslissingen kunnen wijzigen zodat we de continuïteit van onze dienstverlening kunnen garanderen.

Ik wil toch ingaan op een paar zaken die in 2026 gebeurd zijn. Mijn N-VA-collega Mathias Vanden Borre wijst vooral naar Anders. en naar Groen als het gaat om het in vraag stellen van de betrouwbaarheid van de Vlaamse regering. Vooreerst gaat het hierbij niet om betrouwbaarheid. We baseren ons op feiten. Het is bij de N-VA en de Vlaamse regering echt een patroon geworden dat er besparingen worden getroffen die niet besproken zijn geweest.

De VGC maakt ook deel uit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en we begrijpen zeer goed dat er moet worden bespaard. Maar het verschil met de Vlaamse regering en met voornamelijk de ministers van de N-VA is dat die worden gemaakt zonder enig overleg met de collega's op andere bestuursniveaus en met het terrein. Ik herinner eraan dat we voor de begroting van 2026 plots in de pers en in de aankondigingen vernamen dat de Vlaamse regering 3,6 miljoen euro ging besparen op kinderopvang, 1,5 miljoen euro op de naschoolse opvang en dat Vlaams N-VA-minister voor Brussel, mevrouw Cieltje Van Achter, op de VGC-dotatie heeft bespaard. Dat is historisch en nooit gebeurd in 20 jaar tijd. Ook het hoger onderwijs moest 18 miljoen euro besparen en deze besparing is nooit besproken geweest.

Als jullie zeggen dat het onterecht is dat wij de N-VA met de vinger wijzen, dan moeten jullie die kritiek ook hebben op het onderwijsveld en op het terrein dat daar ook op wijst. Jullie gaan mij niet zeggen dat zowel wij als het hele terrein en het onderwijsveld onterechte kritiek geven en dat dat allemaal opgeblazen is. Dat is een slag in het gezicht geweest van veel mensen op het terrein, van iedereen eigenlijk. Er is een forse besparing geweest op de

basisdienstverlening. U moet dat gewoon erkennen. Punt. Maar u ontkent gewoon feiten. Ik vind dat frappant.

We gaan later ook ingaan de bibliotheken. Mevrouw Lotte Stoops heeft daarover een actualiteitsvraag ingediend. Ik wil de discussie hier niet opnieuw aangaan, maar u bent ermee begonnen. De Vlaamse regering voert eerst een besparing van ongeveer 801.000 euro door en komt de VGC nadien redden met 400.000 of 500.000 euro. Nu moeten we allemaal de Vlaamse regering bedanken omdat ze het gat dat ze zelf heeft gemaakt, voor de helft komt dichtmaken. Maar ik denk dat we die discussie straks ten gronde zullen voeren.

We stellen de betrouwbaarheid in vraag. Ik kijk vooral uit naar het antwoord van Vlaams minister Zuhal Demir op onze uitnodiging. Ik zeg het opnieuw: wij willen in overleg gaan met die Vlaamse regering, die zich volgens u heel hard wil inzetten voor het Nederlandstalige netwerk in Brussel. Ik kijk uit naar de oplossing die Vlaams minister Zuhal Demir zal willen aanbieden voor het lerarentekort, voor infrastructuur in Brussel en voor al die zaken. Ik kijk dus vooral uit naar het antwoord van Vlaams minister Zuhal Demir op onze uitnodiging.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het valt mij op dat u in uw volledige betoog geen enkele keer het woord hebt gericht tot het College. U hebt geen enkele vraag gesteld en geen enkele verduidelijking gevraagd. U richt zich alleen tot de oppositie en met name mezelf en mijn partij. Dat is niet de gewoonte in een parlementair debat en ook niet de bedoeling van dit debat, denk ik. Collega's, laten we het debat voeren en ons richten tot het College. We kunnen partijpolitieke spelletjes spelen, maar laten we dat misschien op een andere manier doen en niet hier.

Mevrouw Imane Belguenani (Anders.): Het is enorm, maar enorm vermoeiend, mijnheer Mathias Vanden Borre, dat u me elke keer moet onderbreken. Elke keer hebt u iets te zeggen op mijn betoog en vindt u het oké om mij te onderbreken en om me met de vinger te wijzen over wat ik al dan niet mag zeggen. Ik ben parlementslid en ik ben raadslid. Ik zeg in dit parlement wat ik wil. Ik heb geen lessen te krijgen van de N-VA over wat ik al dan niet mag zeggen. Als ik geen vragen wil stellen aan het College en een algemeen betoog wil houden, dan mag dat. Ik heb geen lessen te krijgen van u.

De heer Fouad Ahidar (Team Fouad Ahidar): Ik wil gewoon even kort zeggen aan mijn collega die aan mijn linkerkant zit, dat hij toch moet opletten. Laat de voorzitter gewoon zijn werk doen. Laat een parlementslid gewoon zeggen wat hij of zij wil. We mogen geen les beginnen te geven aan parlementsleden: wat mogen ze al dan niet doen? Laat de voorzitter de vergadering leiden.

De heer Stijn Bex (Groen): Ik sluit me daarbij aan. Ik dacht dat de heer Mathias Vanden Borre wilde onderbreken om aan te kondigen dat Vlaams minister Zuhal Demir zich eindelijk zou verwaardigen om naar de Raad te komen. Kunt u daar iets meer over zeggen, meneer Vanden Borre? Want het lijkt mij altijd goed om eerst even in eigen boezem te kijken voor men anderen verwijten begint te maken.

Mevrouw Imane Belguenani (Anders.): Ik wil ook graag een antwoord van de heer Mathias Vanden Borre.

De voorzitter: De heer Mathias Vanden Borre vraagt het woord niet, dus u kunt doorgaan met uw betoog.

Mevrouw Imane Belguenani (Anders.): Het is duidelijk waar de heer Mathias Vanden Borre wel en waar hij niet op wil antwoorden. Dat zegt genoeg. We zullen nog een paar maanden wachten vooraleer Vlaams minister Zuhal Demir beslist om met ons in overleg te gaan. Het is triestig en opvallend dat een Vlaams minister van Onderwijs niet eens bereid is om met Nederlandstalige Brusselse raadsleden te praten. Ik heb daar niets meer aan toe te voegen. De twee andere bevoegde ministers in de Vlaamse regering zijn wel gekomen. Dat zegt genoeg over de intenties van Vlaams minister Zuhal Demir.

Ik kijk vooral uit naar de bespreking van het Meerjarenplan 2027-2030 wanneer we de gesprekken over het toekomstig beleid en de toekomstige begroting ten gronde zullen voeren. Mijn fractie zal dat met veel plezier doen.

De heer Bob De Brabandere (Vlaams Belang): Ook ik wil op mijn beurt de diensten bedanken voor het geleverde werk. Het is geen sinecure om opnieuw een negende aanpassing van het bestaande Meerjarenplan te maken en ondertussen ook een volledig nieuw Meerjarenplan voor te bereiden, zeker niet in de moeilijke politieke situatie die Brussel de afgelopen jaren heeft geteisterd. Vandaag ligt er dus de negende en laatste aanpassing van het Meerjarenplan voor. We spreken hier dus toch al enige tijd na de verkiezingen nog steeds over een beleidsdocument dat in feite voortbouwt op de keuzes van de vorige bestuursploeg. Die aanpassing heeft dus eigenlijk een louter technisch karakter. De bestaande beleidsdoelstellingen blijven ongewijzigd en de echte politieke keuzes worden doorgeschoven naar het nieuwe Meerjarenplan 2027-2030. Dat neemt natuurlijk niet weg dat we ook vandaag een paar fundamentele vragen moeten stellen.

Het is alvast positief, en dat is hier al een paar keer aangehaald, dat de VGC er opnieuw in geslaagd is om aan de wettelijke evenwichtsvoorwaarden te voldoen. Dat is uiteraard een goede zaak, zeker als we kijken naar de financiële toestand of onevenwicht op andere niveaus. Maar we mogen dat evenwicht natuurlijk ook niet overschatten. Het is immers mede ook het gevolg van de strikte begrotingsregels die de VGC moet naleven. Bovendien wil een begroting die boekhoudkundig in evenwicht is, niet zeggen dat er automatisch voldoende financiële ruimte bestaat om toekomstige uitdagingen op te vangen.

Het risico is ook dat alle ontvangsten van de VGC afkomstig zijn van andere overheden. Deze instelling is voor haar financiële toekomst dus vrijwel volledig afhankelijk van beslissingen die elders worden genomen en die beslissingen zijn allerminst geruststellend. De Vlaamse overheid heeft al besparingen doorgevoerd op de algemene werkingsdotatie en de middelen voor de grootstedelijke uitdagingen. Bovendien werden de bijkomende aangekondigde Vlaamse besparingen nog niet volledig verwerkt. Het gaat niet over verwaarloosbare bedragen voor een instelling waarvan de financiële autonomie al beperkt is.

De situatie op gewestniveau in Brussel is minstens even zorgwekkend. Het lijkt me toch moeilijk om een financieel toekomstperspectief te schetsen zolang er geen duidelijkheid is over de budgettaire engagementen van misschien wel de belangrijkste financier. Blijkbaar is er nu zelfs sprake van een stijging van de middelen, maar de vraag is hoelang dat nog het geval zal zijn. Momenteel zal men niet raken aan de 80-20-verdeelsleutel, maar in hoeverre blijft de totale dotatie aan de VGC gevrijwaard wanneer het gewest zijn begroting structureel zal saneren? En als de VGC opnieuw middelen moet inleveren, dan dreigt dat grote gevolgen te hebben voor de Nederlandstalige dienstverlening in Brussel.

Ook de investeringscijfers vereisen enige voorzichtigheid. Voor 2026 stijgen de geraamde uitgaven van 60 miljoen naar bijna 110 miljoen euro. Op papier is dit indrukwekkend, maar een aanzienlijk deel van de verhoging valt te verklaren door de overdracht van investeringskredieten uit 2025. Voor een groot deel gaat het dus niet om nieuwe investeringen, maar om overgedragen kredieten voor lopende, vertraagde of niet volledig afgeronde investeringsdossiers.

Collega's, Brussel heeft dringend behoefte aan bijkomende Nederlandstalige schoolinfrastructuur, voldoende kinderopvangplaatsen en degelijke voorzieningen voor onze verenigingen en jeugdbewegingen. De vraag is niet hoeveel miljoenen we inschrijven in de begrotingstabellen, maar hoeveel projecten daadwerkelijk worden gerealiseerd. Daarom verwacht ik van het College ook duidelijke uitvoeringstermijnen en een overzicht van de investeringen die contractueel reeds vastliggen. Zeker nu blijkt dat de investeringsruimte voor de komende jaren aanzienlijk zal verkleinen.

Ook over het onderwijsbeleid zijn er vragen. Eerder werd bevestigd dat er 15% wordt bespaard op de werkingsmiddelen van het Algemeen Onderwijsbeleid en het Onderwijscentrum Brussel. Het College stelt dat het met minder middelen evenveel wil realiseren. Dat klinkt heel mooi, maar dat moet nog worden aangetoond. Hetzelfde geldt voor de hervorming van de begeleiding bij schooluitval waarbij de werking van bestaande organisaties wordt geïntegreerd of overgenomen. Meer middelen zorgen nog niet voor een betere organisatie, continuïteit of resultaten.

Dan kom ik bij wat voor mijn fractie de absolute kerntaak van de VGC blijft, met name het versterken van het Nederlands in Brussel. Ik stel vast dat de middelen voor specifieke acties rond meertaligheid toch worden teruggeschroefd. Wat mij betreft hoeft dat geen slechte zaak te zijn. Integendeel, we hebben er herhaaldelijk op gewezen dat een beleid dat zich voortdurend beroept op meertaligheid niet noodzakelijk bijdraagt tot een betere plek voor het Nederlands in Brussel. De vrijgekomen middelen moeten dan worden ingezet om onze taal te versterken. Ik stel vast dat de concrete doorwerking van Vlaamse taalinitiatieven in Brussel beperkt blijft. Welke rol neemt de VGC op om ervoor te zorgen dat Brussel maximaal gebruik maakt van bijvoorbeeld Taalheldklassen, inspiratiescholen en pioniersscholen? Toen ik hier eerder naar vroeg, vertelde men dat er gesprekken bezig waren, maar nu zou dat blijkbaar niet het geval zijn.

Het Nederlands is geen bijkomstigheid in het beleid van deze instelling. Het is er de bestaansreden van. Wanneer de middelen schaars worden, dan moet precies die opdracht de prioriteit krijgen. Ten slotte wil ik nog wijzen op het belang van transparantie. De subsidie-uitgaven stijgen en daarom blijft mijn vraag naar een publiek raadpleegbaar subsidieregister bijzonder actueel. Ik kijk uit naar de uitrol, die eerder ook al werd bevestigd.

Deze negende aanpassing voldoet aan de formele begrotingsvoorwaarden. Maar gezien de huidige financiële situatie op andere niveaus vrees ik dat er toch onvoldoende zekerheid en te weinig zicht is op de concrete resultaten van de voorziene uitgaven. Ik kijk vooral uit naar het nieuwe Meerjarenplan. Dit zal een test worden inzake de bereidheid om duidelijke prioriteiten te stellen, uitgaven kritisch te evalueren en schaarse middelen toch in de eerste plaats in te zetten voor een sterke Nederlandstalige gemeenschap in Brussel. Dat blijft de essentie: een VGC die haar kerntaken ernstig neemt en haar middelen verantwoord en transparant beheert. Zoals gezegd kijk ik daarvoor uit naar het nieuwe Meerjarenplan.

De heer Ilyas Mouani (Vooruit.brussels): Het N-netwerk is erg belangrijk in Brussel: van kinderdagverblijf tot dienstencentrum, van school tot sportclub, van gemeenschapscentra tot jeugdverenigingen. Maar in de eerste plaats gaat het N-netwerk over mensen, leerkrachten, artiesten, begeleiders, vrijwilligers, ambtenaren enzovoort. Ik wil hier iedereen bedanken die zich elke dag inzet.

Wij gaan deze technische aanpassing steunen. Het College komt tegen het einde van het jaar met het nieuwe Meerjarenplan. Ik ben benieuwd om te zien op welke manier het bestuursakkoord vertaald wordt in het nieuwe plan. In het bijzonder op vlak van gelijke kansen op school en in de kinderopvang, toegankelijke jeugdhulp, de participatie van kinderen en jongeren etc.

Er is hier al veel gezegd over de Vlaamse besparingen op de Nederlandstalige bibliotheken in Brussel. Collega's, ik ben blij dat er een oplossing is gevonden en daar wil ik collegelid Ans Persoons en Vlaams minister Cieltje Van Achter voor bedanken. De politiek moet haar verantwoordelijkheid nemen en niet steeds anderen met de vinger wijzen of enkel communiceren. Dit gaat niet alleen over bijkomende middelen, maar ook over synergie en een betere samenwerking tussen gemeenten. Tot slot krijg ik soms het gevoel dat we ons vergissen van assemblee. We zitten hier niet in het Vlaams Parlement. Het is belangrijk dat wij ons bezighouden met de VGC. Zoals eerder gezegd zullen we de aanpassingen steunen en we hopen dat u hetzelfde zal doen.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ook ik wil op mijn beurt de diensten bedanken voor het geleverde werk. We hebben het hier over de negende aanpassing van het Meerjarenplan. Door sommigen wordt die voorgesteld als een louter technische aanpassing. Maar ik ga niet helemaal akkoord met collega Stijn Bex, die zegt dat dit niet de plek is om de impact van het beleid te bespreken. We moeten dit inderdaad doen in de commissies, via interpellaties en mondelinge vragen. Maar tijdens een begrotingsbespreking is het net interessant om te kijken naar de impact van bepaalde keuzes van het College. En dit is des te relevanter omdat we de laatste aanpassing bespreken voor het nieuwe Meerjarenplan er is, maar dit ontbreekt in de tekst die we hebben gekregen.

Wat betekenen deze keuzes voor de kinderen in onze scholen, voor de scholen, de crèches, de bibliotheken, de honderden verenigingen en welzijnsorganisaties waar de Brusselaars gebruik van maken.

In de commissie hebben we gesproken over de zogenaamde structurele optimalisaties. Het College heeft bijvoorbeeld bevestigd dat het AOB en het OCB 15% van de werkingsmiddelen zullen verliezen. Dat is 146.000 euro. Dan zegt men dat er met minder middelen evenveel of misschien zelfs meer gerealiseerd zal worden dankzij beleidsinnovatie en efficiëntiewinsten. Dan vraag ik me af waarop die veronderstelling is gebaseerd. Er werd verwezen naar een versterking van de personeelsmiddelen, naar een verschuiving richting de begeleiding rond Nederlands en wiskunde. Dat is goed, maar we weten nog steeds niet waar de efficiëntiewinsten precies gerealiseerd worden. Welke kosten vallen weg? Welke activiteiten worden anders georganiseerd? Hoe weten we dat scholen en leerkrachten minstens even goed ondersteund worden?

Een bijkomende opmerking: als we vandaag plots 15% kunnen besparen op werkingsmiddelen zonder dat de dienstverlening daaronder lijdt, waarom werden die efficiëntiewinsten dan niet vroeger gemaakt?

We zitten ondertussen aan de negende aanpassing. Werden die mogelijkheden bij de vorige aanpassingen niet onderzocht? Is er iets fundamenteels veranderd waardoor die besparing vandaag wel mogelijk is? Voor alle duidelijkheid, ik wil helemaal niet beweren dat het OCB vroeger inefficiënt werkte. Integendeel, hulde aan het werk dat zij leveren. Wanneer het College ons echter vraagt te geloven dat we met minder middelen hetzelfde of zelfs meer kunnen realiseren, dan mag daar toch een concrete onderbouwing tegenover staan.

Dan kom ik bij de bibliotheken en het lokaal cultuurbeleid. Er is ondertussen een gedeeltelijke oplossing aangekondigd voor de Vlaamse besparing. Dat is uiteraard beter dan helemaal niets. Het was inderdaad opnieuw een hele saga, waarin Vooruit en de N-VA als brandblussers kwamen opdraven voor een brand die ze zelf hebben aangestoken. Uiteindelijk zal de brand niet helemaal worden geblust, want de cijfers liegen er niet om. Vanaf 2027 zien we een vermindering van de Vlaamse financiering met ongeveer 1,1 miljoen euro per jaar. Daarvan heeft ongeveer 793.000 euro betrekking op de bibliotheken en 300.000 euro op het lokaal cultuurbeleid. Er komt een compensatie van 600.000 euro, maar er blijft een gat van een half miljoen euro.

Er is nog een tweede probleem. Die 600.000 euro komt niet uit het niets: 400.000 euro komt uit het Vlaams Brusselbeleid en 200.000 euro van de VGC. Het gaat om middelen die ook voor andere initiatieven binnen het Nederlandstalig netwerk in Brussel konden worden ingezet. De vraag is dan wie uiteindelijk voor die compensatie betaalt. Welke projectoproepen, verenigingen of andere initiatieven krijgen mogelijk minder middelen omdat de VGC nu 200.000 euro vrijmaakt voor de bibliotheken? Als we een besparing op de ene plaats proberen op te vangen door middelen van een andere plaats weg te halen, dan wordt het Nederlandstalig netwerk daar als geheel niet sterker van.

Ook over de vermindering van ongeveer 150.000 euro bij de actie rond sociale grondrechten hebben we het gehad in de commissie. Het College stelt dat dit geen besparing op de organisaties is. Tijdens de lange periode van lopende zaken werden gewoon minder initiatieven genomen en daardoor minder middelen uitgegeven. Dat betekent niet dat minder mensen ondersteuning nodig hadden. Integendeel, we kennen allemaal de realiteit in Brussel. Er zijn steeds meer mensen die ondersteuning nodig hebben om hun grondrechten te kennen. Als er door de periode van lopende zaken minder initiatieven worden opgestart, dan betekent dat mogelijk ook dat bepaalde ondersteuning niet of pas later werd gerealiseerd. We moeten ons dan ook afvragen of die middelen correct werden ingezet en waarom bepaalde middelen niet werden ingezet.

We weten ook dat het financiële plaatje voor de komende jaren bijzonder onzeker is. Het College bevestigt dat bijkomende Vlaamse besparingen nog niet volledig in deze aanpassing zijn opgenomen. Dat is begrijpelijk, want die beslissingen waren nog niet bekend en worden slecht gecommuniceerd. Maar ondertussen kennen we wel een aantal belangrijke gevolgen.

Daarbovenop is voor sommige voorzieningen de financiering voor 2027 nog niet gegarandeerd. Daar is het College wel voor verantwoordelijk. Ik denk bijvoorbeeld aan het project Zorg en Ondersteuning, waarvan de huidige financiering slechts tot eind dit jaar loopt. Dat is ook logisch, aangezien er nog geen nieuw Meerjarenplan op til staat. Het zorgt wel voor onzekerheid over de werking van de betrokken organisaties.

Tot slot kom ik terug op het begin van mijn betoog. We bespreken hier de laatste aanpassing, maar wat ik in die bespreking miste, is een globale evaluatie van het werk dat jullie hebben

geleverd. Het is immers niet zo dat er tijdens de periode van lopende zaken een nieuwe meerderheid tot stand is gekomen. We zien dezelfde drie partijen die hier sinds 2024 zitten.

De heer Fouad Ahidar (Team Fouad Ahidar): Zonder mij.

De heer Jan Busselen (PVDA): Zonder u inderdaad, dat is waar. Er is dus toch een lichte aanpassing, maar of die zwaar doorweegt, is een andere vraag.

Welke doelstellingen hebben jullie gehaald en welke niet? Welke initiatieven hebben daadwerkelijk het verschil gemaakt voor de Brusselaars? Zijn we op de goede weg of niet? Welke lessen kunnen we daaruit trekken voor het komende Meerjarenplan?

Als het College vandaag zegt dat bepaalde middelen efficiënter kunnen worden ingezet, moeten we toch kunnen aantonen wat vroeger met die middelen werd gerealiseerd of niet gerealiseerd en wat we er voortaan mee willen bereiken? Anders riskeren we een begroting die keuzes dicteert, in plaats van een begroting die de maatschappelijke noden erkent en daarop ingaat.

Mevrouw Sonja Hoylaerts (SV Brussel): Laat mij ook de medewerkers bedanken voor het vele werk dat zij hebben verricht bij de voorbereiding en de opmaak van deze aanpassing.

Vandaag ligt de negende aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2026 ter goedkeuring voor. We bevinden ons in het laatste jaar van dat Meerjarenplan. Het gaat voornamelijk om een actualisering van de bestaande engagementen, waarbij het financiële evenwicht behouden blijft. Dat is uiteraard positief, zeker in de moeilijke budgettaire context waarin we ons op alle beleidsniveaus bevinden.

Een begroting die op papier in evenwicht is, betekent echter niet automatisch dat het gevoerde beleid ook voldoende resultaten oplevert. Het boekjaar 2025 werd afgesloten met een positief budgettair resultaat van ruim 24 miljoen euro. Tegelijk stellen we vast dat een deel van dat resultaat te verklaren is door geplande uitgaven die niet werden gerealiseerd. Bovendien worden aanzienlijke investeringskredieten overgedragen naar 2026. Ik stel mij dan ook de vraag wanneer de Vlaamse Brusselaars de concrete resultaten van al die geplande investeringen zullen zien. Het volstaat immers niet om ambitieuze projecten aan te kondigen. Ze moeten ook daadwerkelijk worden uitgevoerd.

Daarnaast lees ik in het Meerjarenplan regelmatig de term ‘structurele optimalisatie’. Ik ben absoluut voorstander van een efficiëntere overheid, maar dan verwacht ik ook transparantie over wat die optimalisaties precies inhouden en welke gevolgen ze hebben voor de dienstverlening. Efficiënt bestuur mag geen vrijblijvende ambitie zijn. Het moet ook in de praktijk worden waargemaakt.

Voor mij blijft de versterking van het Nederlandstalig karakter van Brussel een absolute prioriteit. Ons Nederlandstalig onderwijs, onze Vlaamse gemeenschapscentra en ons verenigingsleven vormen de ruggengraat van de Vlaamse gemeenschap in Brussel. Daarom verwacht ik dat de VGC haar kerntaken centraal stelt, met bijzondere aandacht voor de kwaliteit van ons onderwijs en de versterking van de kennis en het gebruik van het Nederlands. Het Nederlands moet niet alleen in beleidsverklaringen centraal staan, maar ook in concrete beleidsbeslissingen.

Bovendien mogen we de financiële uitdagingen van de komende jaren niet onderschatten. De VGC is sterk afhankelijk van financiering door andere overheden. In een moeilijke budgettaire context vraagt dat om voorzichtigheid en duidelijke keuzes. Collega's, niet alles kan en niet alles moet: besturen betekent prioriteiten stellen.

Tot slot stel ik vast dat we vandaag nog steeds werken met een Meerjarenplan uit de vorige beleidsperiode. Ik begrijp dat de lange periode van lopende zaken de voorbereiding van een nieuw beleidsplan heeft bemoeilijkt. Bij het nieuwe Meerjarenplan 2027-2030 verwacht ik van dit College echter een duidelijke eigen beleidsvisie. Welke keuzes zullen worden gemaakt? Welke projecten krijgen voorrang? Hoe wordt de financiële toekomst van de VGC verzekerd?

De Vlaamse Brusselaars hebben recht op een bestuur dat zorgvuldig met hun belastinggeld omspringt, duidelijke prioriteiten stelt en vooral resultaten boekt. Een begroting goedkeuren is één zaak. De gemaakte beloften daadwerkelijk realiseren is iets anders. Ik verwacht dat het College de komende jaren niet alleen duidelijke ambities formuleert, maar vooral aantoont dat die ambities ook daadwerkelijk worden waargemaakt.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Bedankt voor alle vragen. Ook dank aan de diensten voor het verslag van de commissiebespreking, waarin al een aantal antwoorden zijn opgenomen. Zoals ook tijdens de bespreking van dinsdag werd aangehaald, zijn we de Administratie niet alleen veel dank, maar ook verontschuldigingen verschuldigd. De werklast om zowel een meerjarenplan als een begroting op te maken, en dat in een ongelooflijk tempo, weegt enorm zwaar. We zijn de Administratie daar zeer erkentelijk voor.

Eerst bespreek ik de vragen over de evaluaties en de mogelijkheid om de middelen per actie te bekijken. Dat is een terechte vraag, die ook aansluit bij het concept van een meerjarenplan. Daarbij moet je kunnen nagaan welke doelstellingen er zijn, welke acties daartegenover staan, welke middelen daarvoor worden ingezet en aan welke indicatoren de resultaten worden afgemeten. Dat is de hele filosofie.

We zijn nu een nieuw Meerjarenplan aan het opmaken en daarin zal wel degelijk een uitgebreidere indicatorenoefening worden opgenomen. Ook in de convenanten – de afspraken en kaders die we met de organisaties vastleggen – zal een uitgebreidere indicatorenset worden opgenomen. De Administratie heeft zich daar ook in bijgeschoold.

Wat we nu doen, is de laatste aanpassing van het eerste Meerjarenplan als nieuw beleidsinstrument voor de VGC. We enten ons daarbij op steden en gemeenten in Vlaanderen. De invoering ging bijzonder snel in Brusselse gemeenten. Ik vind dat de Administratie hier goed mee aan de slag is gegaan. Het biedt de handvaten om steeds beter en concreter te kunnen opvolgen wat er met de middelen gebeurt. Ik had het nieuwe Meerjarenplan liever 2 jaar geleden al, maar de periode van lopende zaken heeft ons in een impasse gebracht. Daar zijn we nu uit. Sinds het nieuwe College werd aangesteld zijn we gestart met het nieuwe Meerjarenplan. Zoals afgesproken was met de Vlaamse overheid is het vorige Meerjarenplan blijven lopen. Dat zal nog het geval zijn tot het einde van dit jaar. Vanaf het volgende werkjaar zal het nieuwe Meerjarenplan in voege treden.

Er zijn enkele concrete vragen. Het is een realiteit dat we meer moeten doen met minder middelen. We proberen zo goed mogelijk te bekijken hoe er kan worden geoptimaliseerd. Er komt kritiek op het begrip 'structurele optimalisatie'. Dat is volgens mij wat we echt doen.

We bekijken hoe we door te centraliseren bij de ondersteunende diensten de patrimonium- en exploitatiekosten, digitalisering en de efficiëntie en inzet van het personeel kunnen optimaliseren. We willen de goede dienstverlening behouden en die waar mogelijk nog verbeteren. Dit zijn noodzakelijke oefeningen. Het is goed dat een Administratie bekijkt wat kan worden verbeterd met moderne technologieën. Hoe kan er meer worden samengewerkt? Die oefening doen is nuttig, zeker in de huidige budgettaire context.

De inkomsten waarmee de VGC werkt komen in de eerste plaats van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dat was vroeger anders. Toen ik begon aan mijn politieke loopbaan kwamen de meeste middelen van de VGC van de Vlaamse overheid. Procentueel gezien is dat vandaag de Brusselse overheid. Wanneer we alles bij elkaar optellen, niet alleen de dotaties, dan komt 48% van de middelen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en 41% vanuit Vlaanderen. De middelen voor BOA vallen op. Vlaanderen heeft beslist om die regie lokaal te leggen en draagt die middelen over aan de VGC. Dit zijn gekleurde middelen. Zelfs wanneer we al die middelen mee beschouwen, komen we uit op de verdeling 48-41, met een bijkomend federaal deel.

Dotaties zijn de werkingsmiddelen die we als overheid krijgen. Daarmee geeft men vertrouwen, want met deze middelen moet de werking worden uitgevoerd en verdergezet. We zitten qua dotaties nog aan andere verhoudingen. We moeten vaststellen dat de VGC vandaag 58% van de dotaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontvangt, 29% vanuit Vlaanderen en 14% van het federaal niveau. Die kloof wordt steeds groter. Elk jaar zien we dat de afhankelijkheid van de VGC ten opzichte van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest groter wordt.

Het klopt dat ook de Cocof steeds meer dotaties vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontvangt. Volgens mij is het belangrijk dat de Franse en de Vlaamse Gemeenschappen in Brussel hun rol blijven spelen. Ze moeten blijven geloven in de kracht van de overheden die een flankerend beleid uitvoeren. De VGC kan als geen ander een link zijn tussen de Brusselse realiteit en het Vlaamse beleid. De Brusselse context maakt de implementatie van Vlaams beleid anders. Mensen worden meer geconfronteerd met armoede en bevinden zich in een complexere taalsituatie. Er moet met meer overheden worden samengewerkt. Het Vlaamse beleid gewoon kopiëren in Brussel werkt niet. De rol van de VGC is dus belangrijk en zal Vlaanderen sterker maken. Dat zien we aan wat de VGC de laatste jaren heeft verwezenlijkt. Ik zal bewust bevoegdheden die ikzelf opvolg niet vermelden. Kijken we bijvoorbeeld naar onderwijs, dan heeft de VGC zich ten volle ingezet om extra scholen te bouwen. Het klopt dat er werkingsmiddelen tegenover extra scholen staan, maar zonder de motor van de VGC, die het terrein kent en wist waar projecten mogelijk waren, stonden we niet waar we vandaag staan. Zorgen dat jonge Brusselaars Nederlandskundig worden is de beste garantie voor het gebruik van het Nederlands in onze stad. Die kracht van de VGC wordt hopelijk door alle raadsleden herhaald in hun eigen partij. We moeten minder bescheiden zijn over wat we doen en trotser over het belang van de VGC. Dit zeggen we ook aan de tafel van de Gewestregering, waar we ijveren dat de VGC wordt erkend. Ik moet vaststellen dat het daar gemakkelijker is om de partners te overtuigen dan in de Vlaamse regering.

Er werd daarnet gezegd dat de VGC een betrouwbare partner moet zijn. Ik wil een aantal cijfers aanhalen over de middelen voor volgend jaar. In 2026 moesten we 7,4% besparen op middelen uit het Vlaamse stedenbeleid. Ik wil dat beleid eruit pikken omdat het een zeer belangrijke factor is. Die middelen zijn echt bedoeld om met grootstedelijke uitdagingen aan de slag te gaan. 7,4% betekent een bedrag van 1,5 miljoen euro. Dit geld wordt gebruikt voor

partners op het terrein. Een jaar geleden werd ons beloofd dat de middelen voor de rest van de legislatuur buiten schot zouden blijven. Enkele weken geleden kregen we te horen dat er in 2027 nog eens een bijkomende besparing van 6,25% komt. Dit is nogmaals een besparing van 1,25 miljoen euro. Beide besparingsrondes geven dus een recurrente vermindering van 2,7 miljoen euro, enkel vanuit het stedenbeleid. Daarna kwam er de besparing van 300.000 euro op de VGC-dotatie. Men kan dit een klein bedrag vinden, maar deze komt er na een besparing van 1,1 miljoen euro vorig jaar op dezelfde dotatie. Dit is dus ook een recurrente besparing van 1,4 miljoen euro op 2 jaar. Een besparing op onze dotatie heeft een rechtstreekse impact op onze werkingsmiddelen.

Dat zijn alleen de rechtstreekse middelen. Daarnaast zijn er indirecte besparingen. Zo zijn er kleine kinderdagverblijven die niet langer worden ondersteund. Het binnenschools aanbod van het GO! verminderde. Er waren besparingen op het hoger onderwijs, het lokaal cultuurbeleid en de bibliotheken. Die worden ook gevoeld. Er wordt telkens naar de VGC gekeken om deze op te vangen. We zijn in de onmogelijkheid om die besparingen te compenseren. Dit maakt dat het Nederlandstalige aanbod en de kracht van het Nederlands onder druk komen te staan. Het N-netwerk is een kwaliteitskenmerk waar anderstaligen naartoe komen omdat het een kansenmotor is. We moeten ons bewust zijn van de impact van die besparingen.

Het klopt dat de Vlaamse overheid investeert in Brussel. Dat is haar grondwettelijke plicht, maar het is goed dat dit gebeurt. Het is niet zo dat we geen middelen uit Vlaanderen ontvangen. De heer Mathias Vanden Borre kijkt naar de algemene cijfers, waaruit blijkt dat de Brusselnorm van 5% nipt wordt behaald. Ik laat de 30%-norm buiten beschouwing. Wat zit er achter die cijfers? Die norm wordt behaald dankzij Brusselse instellingen met een Vlaamse en internationale uitstraling, zoals AB, KVS en VUB. Wanneer hoger onderwijs en de grote culturele instellingen buiten beschouwing blijven, dan zitten we nog aan 4,04%. Dat is een algemeen cijfer. Voor departementen waarvan ikzelf het flankerende beleid voer zijn de percentages nog lager. Voor jeugdhulp gaat het over 3,8%. Personen met een handicap hebben slechts 1,38%, wat ver onder de 5%-norm ligt. Ouderenzorg zit op 3,3%. Dat zijn basisvoorzieningen waarop Brusselaars elke dag moeten kunnen rekenen. We weten dat de wachtlijsten enorm zijn.

Het is goed dat we benoemen wat positief is, zoals het vertrouwen dat we kregen om BOA uit te voeren, maar we moeten eveneens durven aangeven dat we nog veraf zitten van een volwaardig 5%-beleid in Brussel op vele domeinen. Dat voelen we op het terrein. De reden dat de VGC vandaag de partner kan zijn die ze is, komt door systematische tussenkomst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ik denk dat dat op lange termijn niet goed is omdat die band met Vlaanderen cruciaal is om het Vlaamse beleid in Brussel te verankeren.

Wat het Vlaamse BOA-decreet betreft, gaat het inderdaad over 11 miljoen euro aan middelen waarvan de verdeling nog moet worden beslist. Dat maakt deel uit van de lopende gesprekken. In juni 2026 hebben we beslist dat de subsidiëring en de bijbehorende opdrachten voor de initiatieven voor buitenschoolse opvang worden voortgezet tot en met 31 augustus 2027 en dat de subsidiëring en de bijbehorende opdrachten voor de binnenschoolse opvang worden voortgezet tot 30 juni 2027. Die overgangstermijn geeft organisatoren de kans om zich verder voor te bereiden op het nieuwe subsidiereglement vanaf 2027.

Ik denk dat de cijfers van de heer Stijn Bex eigenlijk wel klopten, maar ik wil ze toch nog bevestigen. Wat de dotatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, maken wij ieder

jaar een inschatting van de dotatie die we zullen ontvangen. Dat gebeurt op basis van complexe rekensleutels. Bij de aanpassing van het Meerjarenplan kennen we het exacte bedrag, aangezien die middelen pas in april worden overgemaakt. Op dat moment worden de bedragen bijgesteld. Dat is de werkwijze die we ieder jaar volgen. Er is nu dus een bijstelling naar beneden ten opzichte van de oorspronkelijke inschatting. Het is belangrijk om mee te geven dat het niet gaat om een vermindering van de investeringen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de VGC, maar om een vermindering ten opzichte van de raming. We hadden meer inkomsten ingeschreven en schrijven nu dus minder meerinkomsten in, maar het blijft een stijging. Het is met andere woorden ‘minder meer’, maar er is nog altijd een groei van de gewestmiddelen. In sommige jaren gebeurt het omgekeerde. Die bijstellingen vinden ieder jaar plaats.

Zoals ik al zei, bespaart het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet op de VGC. De algemene groei van de dotatiemiddelen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bedraagt 1,64%. Die groei heeft vooral betrekking op de trekkingsmiddelen. We ontvangen in 2026 netto 1,58 miljoen euro meer dotatie dan het jaar voordien. Het klopt wel dat we die groei hoger hadden ingeschat, waardoor nu een bijstelling nodig is. Ik denk dat dit een belangrijk element is in de vragen die u daarover hebt gesteld.

Er waren ook een aantal vragen over de investeringsprojecten. Die hebben uiteraard hun eigen dynamiek, met planningen, vergunningen, aanbestedingen en soms ook langlopende werven. De doorlooptijd van een investering hangt dus van heel wat elementen af. Daardoor kunnen de timing van de investeringen en de oplevering verschillen. Er bestaan uitvoeringskalenders, die door de Administratie worden opgevolgd en aangepast naargelang de voortgang van een project. Het aanleveren van een uitvoeringskalender biedt dan ook altijd slechts een momentopname. Het is een levend instrument. Door specifieke omstandigheden kan een planning veranderen, waardoor ook de actualiteitswaarde ervan wijzigt. We hebben uiteraard een overzicht van alle investeringen. De uitvoeringskalender is vooral een instrument voor de Administratie om goed in te schatten wanneer middelen effectief worden vastgelegd en wanneer betalingen moeten gebeuren. Zo kunnen we een goede financiële planning opstellen. Dankzij het Meerjarenplan gebeurt die planning ook over meerdere jaren. Wanneer een bedrag in 2025 niet werd uitgegeven, worden die middelen overgedragen naar 2026, omdat de facturen bijvoorbeeld pas in 2026 worden ontvangen. Dat zijn dus middelen die bij de aanpassingen van het Meerjarenplan tussen de jaren kunnen verschuiven.
De heer Jan Busselen had nog een vraag over een vermindering van de middelen voor sociale grondrechten. Door de periode van lopende zaken konden minder initiatieven worden genomen. Het gaat dus niet om organisaties die rechtstreeks door die vermindering worden getroffen. De middelen worden wel degelijk uitgegeven, want de noden zijn hoog. Omdat er geen nieuwe initiatieven konden worden opgestart, zijn de geplande middelen verschoven naar de vergoeding van de inclusieanimatoren in het vrijetijds- en vakantieaanbod van de VGC. Zij leveren heel sterk en belangrijk werk.

Daarnaast gaat het om de verlenging tot 31 december 2026 van de samenwerking met de medewerker die verantwoordelijk is voor de inzet van het flexibel budget in de crisisjeugdhulp, na afloop van de Vlaamse subsidiëring op 30 juni 2026. Dat flexibel budget zorgt ervoor dat gezinnen in een crisissituatie onmiddellijk geholpen kunnen worden met gerichte maatregelen om hun gezinssituatie draaglijker te maken.

Een derde bestemming betreft de technische kosten om een traject met de jeugdhulppartners te kunnen doorlopen. Daar zijn die middelen dus naartoe gegaan.

De Vlaamse projectmiddelen voor de projecten Zorg en Ondersteuning in de Huizen van het Kind liepen in september 2026 af, maar zijn verlengd tot het einde van dit jaar. Zoals ook in de commissie is aangegeven, komt er een nieuw besluit van de Vlaamse regering dat vanaf volgend jaar in werking treedt. We beschikken echter nog niet over dat nieuwe besluit. We wachten dus nog altijd op de Vlaamse regering om te weten wat dit betekent voor de budgetverdeling voor het Huis van het Kind Brussel vanaf volgend jaar. De Vlaamse overheid heeft wel aangekondigd dat de middelen van de pilootprojecten Zorg en Ondersteuning worden toegevoegd aan de totale enveloppe.

De keuzes waarnaar mevrouw Sonja Hoylaerts vroeg voor het nieuwe strategische Meerjarenplan zullen uiteraard tegen het einde van het jaar hier worden voorgelegd.

Collegelid Dirk De Smedt: Er is al heel veel gezegd. Ik moet eerlijk toegeven dat ik zelf ook heel gevoelig ben voor een discussie die niet alleen over cijfers gaat, maar vooral ook over resultaten.

Het gaat hier inderdaad om een technische aanpassing van een Meerjarenplan. Ik denk dat het belangrijk is dat we, wanneer het Meerjarenplan volledig is uitgevoerd, ook transparantie bieden over wat er concreet werd gerealiseerd. Maar ik wil in het kader van deze discussie toch al een aantal elementen meegeven.

Vandaag telt Brussel 22,3% Nederlandskundigen. Dat is meer dan ooit tevoren. We hebben 18.000 unieke bezoekers in het Huis van het Nederlands, ook meer dan ooit tevoren. Vandaag volgt 24% van de Brusselse ketjes Nederlandstalig onderwijs. Ook dat is meer dan ooit tevoren.

Op dit moment zijn 9.471 mensen ingeschreven voor cursussen Nederlands. Dat is eveneens meer dan ooit tevoren. Het Onderwijscentrum Brussel stelt zijn expertise bovendien meer dan ooit niet alleen in een Brusselse context ter beschikking, maar ook ver daarbuiten. Heel wat grootsteden in de Vlaamse Gemeenschap worden vandaag immers geconfronteerd met een grootstedelijke problematiek waarmee Brussel al langer vertrouwd is en waarover het OCB expertise heeft opgebouwd. Het OCB biedt trouwens ook meer en bredere ondersteuning aan het Nederlandstalig onderwijs dan ooit tevoren. Naast het Nederlands en de kerntaken van het OCB hebben we ook een uitbreiding naar wiskunde uitgerold. We hebben niet gewacht op het nieuwe Meerjarenplan om dat te doen, maar hebben opnieuw geanticipeerd.

Ik denk dat de VGC op basis van die cijfers terecht mag stellen dat zij een betrouwbare partner is die het Vlaamse beleid in de moeilijke Brusselse context realiseert. Die moeilijke context is hier ook door verschillende sprekers aangehaald. Wij doen dat vanuit de VGC, samen met onze administratie en het brede werkveld, graag op een voluntaristische en proactieve manier. Dat betekent dat het goed is dat we in dialoog en op een planmatige manier te werk gaan. Het Vlaamse beleid is jammer genoeg steeds vaker een voldongen feit, waarbij op zeer korte termijn beleidsinitiatieven worden aangekondigd, zowel wat de doelstellingen als wat eventuele besparingen betreft. Dat maakt het natuurlijk bijzonder moeilijk om daar op een adequate en doordachte manier, in overleg, naar te handelen.

Het voorbeeld dat de heer Mathias Vanden Borre daarnet heeft aangehaald is daar inderdaad tekenend voor. Ik moet eerlijk toegeven dat, als ik een cynische minister van Begroting zou zijn, de saga rond de Nederlandstalige bibliotheken mij tot enige inspiratie zou kunnen

dienen. Het is een oud trucje: we besparen 800.000 euro en vervolgens compenseren we die besparing voor 400.000 euro. Om die 400.000 euro te compenseren, besparen we vervolgens ook nog eens 313.000 euro op de VGC-dotatie. Een besparing van 713.000 euro op de VGC en in het bijzonder op de Nederlandstalige bibliotheek. Gelukkig is er een College dat 200.000 euro uit eigen middelen verschuift om de pijn een beetje te verzachten. Dat betekent echter nog altijd een behoorlijke besparing van – na compensatie – 513.000 euro.

We moeten in deze vergadering dan aanhoren dat we dat probleem hebben opgelost en beleid voeren dat gericht is op de Nederlandstalige bibliotheek, die we zo belangrijk vinden. Ik onderstreep dat belang: de bibliotheek is niet alleen belangrijk voor onze Nederlandstalige Gemeenschap, maar vormt ook een bijzonder belangrijke hefboom voor het Nederlandstalige onderwijs, zoals ik al meermaals heb aangegeven.

Na het sluiten van een bestuursakkoord waarin we stellen dat Nederlands en lezen een superkracht zijn, moeten we welgeteld enkele maanden later vaststellen dat we met een voogdijoverheid zitten in de vorm van de Vlaamse regering, die daar met de hakbijl doorgaat. Ik vind dat bijzonder jammer, temeer omdat de middelen schaars zijn. We begrijpen perfect dat er moet worden bespaard, maar, zoals terecht is gezegd, vergt dat keuzes en de wil om te prioriteren. Ik heb het alsmaar moeilijker met de boodschap dat de Nederlandstalige Gemeenschap in Brussel belangrijk is. Ook het succes van die gemeenschap wordt erkend. Men kan immers het licht van de zon moeilijk ontkennen. De cijfers tonen aan dat de VGC ruimschoots heeft bewezen dat ze erin slaagt de Nederlandstalige Gemeenschap in de moeilijke Brusselse context daadwerkelijk te versterken en te verankeren. De resultaten zijn er ook.

Voor mij is beleid meer is dan enkel een boutade of een slogan. Dat vertaalt zich in de bereidheid om in dialoog te treden, middelen ter beschikking te stellen en goed samen te werken. Zoals zonet al is aangehaald en ook in het verleden al is besproken, zou die samenwerking zowel qua vorm als qua frequentie beter kunnen. Ik druk me eufemistisch uit.

Er zijn ook een aantal vragen gesteld met betrekking tot efficiëntiewinsten. We boeken belangrijke efficiëntiewinsten. Ik hoop dat de volgende jaren samen met mijn collega's voort te kunnen zetten. Uiteraard is de vraag terecht waarom dat in het verleden niet is gebeurd. Om efficiëntiewinsten te boeken, moet je eerst investeren. U zult hebben gemerkt dat we er in de aanpassingen voor kiezen om te blijven investeren, bijvoorbeeld in ICT. Daardoor kun je op termijn besparen op werkingsmiddelen.

De voorbije tijd hebben we ook meer dan ooit ingezet op samenwerking. Vanuit onderwijs werken we samen met de gemeenschapscentra, maar ook met de kinderopvang. Daarbij nemen we samen slimme investeringsbeslissingen. We werken vanuit welzijn, via de Brede School, samen met het onderwijsveld en omgekeerd. Ook met jeugd en sport wordt nauw samengewerkt, bijvoorbeeld bij de zomerscholen en de speelpleinwerking. Daardoor kunnen we meer doen met minder middelen. Dat is immers absoluut noodzakelijk. Elke euro is schaars en moet zo efficiënt mogelijk worden ingezet.

Over de afronding van dit beleidsplan en het nieuwe Meerjarenplan, waaraan we volop werken en waarvan ik hoop het op zeer korte termijn aan jullie voor te leggen, wil ik toch nog iets meegeven. Men heeft mij altijd geleerd: *manage expectations*. Sommigen vragen een fundamentele hertekening en nieuwe beleidsoriëntaties. Daar wil ik nu al voor waarschuwen: *never change a winning team*. Er wordt terecht gezegd dat dit min of meer hetzelfde team is.

Dat heeft echter ook dezelfde visie op Brussel en op wat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel hoort te zijn.

Ik vermeld nogmaals dat de resultaten van de VGC bijzonder goed zijn. Alles kan altijd beter, maar we mogen daar echt collectief fier op zijn. Jullie nog veel meer dan ik, want ik ben de laatste die erbij is gekomen. Jullie mogen echt collectief fier zijn op wat de VGC elke dag opnieuw realiseert in een moeilijke grootstedelijke context. Het is een krachtig netwerk, een kwaliteitslabel dat alsmaar meer Brusselaars overtuigt en ook alsmaar meer mensen van buiten Brussel aantrekt. Kijk maar naar het aantal niet-Brusselaars dat toch de weg naar het Brusselse onderwijs vindt en via dat onderwijs ook de weg naar de Brusselse sportclubs, de Brusselse cultuur en het Brusselse hoger onderwijs. We mogen daar terecht fier op zijn.

Het spreekt dan ook voor zich dat we hopen dat beleid de volgende jaren voort te kunnen zetten als alle overheden die ons financieren, dat toelaten. Binnen die continuïteit zullen we uiteraard een aantal accenten verleggen en bepaalde zaken versterken. Veel zal echter afhangen van de financiële middelen die daarvoor voornamelijk door de Vlaamse overheid worden uitgetrokken.

Wat de Brusselse overheid betreft, zult u bij de voorstelling van het bestuursakkoord in de Brusselse regering ongetwijfeld al hebben gemerkt – en dat zult u zeker opnieuw doen bij de bespreking van de begroting 2027 – dat er een meerjarig traject is vastgelegd dat perfect transparant is. Dat moet de VGC toelaten om niet alleen haar financiering uit het verleden voort te zetten, maar die zelfs wat te versterken. Dat is belangrijk, want duidelijke meerjarige engagementen en een versterkt partnerschap tussen onze verschillende overheden vormen daadwerkelijk een hefboom om de uitdagingen van onze maatschappij goed aan te pakken.

Ik hoop u hiermee wat meer duidelijkheid te hebben gegeven.

De voorzitter: Voor de duidelijkheid vermeld ik dat er normaal gezien in twintig minuten is voorzien voor het College, maar gelet op de veelheid aan vragen stel ik voor om het College de ruimte te geven om te antwoorden als iedereen daarmee akkoord is. *(Instemming)*

Collegelid Ans Persoons: Ik vind het toch belangrijk om ook het woord te nemen. Het was een speciale zitting vandaag.

We zitten in de VGC-Raad, niet in het Vlaams Parlement. Tot mijn verrassing zie ik dat dit, ook door mijn eigen collegeleden, wordt gebruikt als een tribune om oppositie te voeren tegen Vlaanderen. Daar zou ik toch mee oppassen. Ik zou dat niet gedaan hebben.
Vlaanderen investeert aanzienlijk in Brussel en blijft dat ook doen. Ik weet dat er besparingen zijn en ik zie die besparingen ook niet graag komen. Ik zal ze dus ook niet verdedigen. We moeten ze zo goed mogelijk opvangen, maar daar kom ik straks nog op terug.

We communiceren graag zelf. Dat doet iedereen als politicus. Als er middelen komen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of Vlaanderen, dan communiceren we graag alleen als het gaat over de extra middelen voor gezonde voeding of huiswerkklassen. Voor de crèches gaat het om 6 miljoen euro voor infrastructuur en worden 450 extra plaatsen gecreëerd. In Brussel komen er ook een tiental praktijkcentra, waar nieuw crèchepersoneel wordt opgeleid.

Al die extra middelen voor onderwijs, voor Nederlands op school en voor BOA mogen we, los van de besparingen, toch ook niet negeren. Ook de middelen die rechtstreeks naar de scholen, de crèches en de kunstinstellingen gaan, hebben we heel hard nodig.

Het is niet fijn om in een meerderheid te zitten die moet besparen en het moet uitleggen aan jullie en andere kritische parlementairen. Iedereen geeft liever geld uit dan te moeten besparen. Maar de nationale, Europese en internationale context laat ons dat niet toe. Dat geldt ook voor collegelid Dirk De Smedt, in een andere context. Ik denk niet dat de burgers iets hebben aan dit soort spelletjes.

Inderdaad, de besparingen op de bibliotheken en op het lokaal cultuurbeleid zijn onaangenaam. Omdat we niet willen dat die essentiële dienstverlening in de praktijk onder druk komt te staan, hebben we snel gezocht naar een oplossing en de bibliothecarissen en de lokale schepenen samengebracht. Ik wil altijd een oplossing zoeken in plaats van me tevreden te stellen met een tribune voor onze interventies waarvan filmpjes worden gemaakt die we vervolgens straks allemaal op *Instagram* kunnen zetten.

In deze moeilijke tijden moeten we ervoor zorgen dat de besparingen zo weinig mogelijk impact hebben op het veld en op de mensen. Daarom ben ik ook heel blij dat we samen met Vlaams minister Cieltje Van Achter toch nog een oplossing hebben kunnen vinden voor de bibliotheken.

Er is ook nog een impact op de gemeenten, maar daar kom ik straks op terug. Er is de inspanning voor het lokaal cultuurbeleid en een deel voor de bibliotheken. Zo zal de gemeente Schaarbeek, een grote gemeente, nog 8.500 euro moeten bijpassen voor de bibliotheken. Binnen mijn bevoegdheid hebben we het mogelijk gemaakt om hun projectmiddelen te gebruiken voor personeel, zoals de lokale cultuurbeleidscoördinatoren.

Ik hoop dus dat de gemeentes erin zullen slagen om voldoende middelen te vinden om de besparing op te vangen zodat we op die manier kunnen voortgaan met ons lokaal cultuurbeleid en onze bibliotheekwerking.

Ik heb middelen gezocht binnen mijn vrije marge omdat het Nederlands en essentiële dienstverlening belangrijk zijn en omdat bibliotheken warme huizen zijn in onze samenleving waar mensen terecht moeten kunnen.

Ik heb de indruk dat het feit dat we een oplossing hebben gezocht, een aantal van jullie irriteert. Dat vind ik heel jammer. We zouden net blij moeten zijn dat er een oplossing is.

De heer Fouad Ahidar (Team Fouad Ahidar): Ik heb eerst enkele opmerkingen van mijn medewerkers.

Er is een verschil tussen het rapporteren over de uitgevoerde acties en het aantonen van de maatschappelijke impact van het beleid. De VGC investeert bijvoorbeeld in kinderopvang. Hoeveel plaatsen zijn er gerealiseerd? Is de toegankelijkheid van de kinderopvang voor Brusselse gezinnen daadwerkelijk verbeterd? De VGC investeert ook in Nederlandstalig onderwijs. Hoeveel middelen zijn ingezet? Heeft dit geleid tot betere onderwijskansen en een betere kennis van het Nederlands?

Ik ben blij dat ik toch een paar antwoorden heb gehoord. In de commissie voerden we al een uitgebreid debat. Mijn collega Najima El Arbaoui was daar aanwezig. Zij heeft alle vragen gesteld. Ik heb dat ook goedgekeurd en ik was erbij in 2022.

Wij zullen deze aanpassing sowieso niet goedkeuren, maar we zullen ons onthouden.

Ik wil toch even stilstaan bij de betrouwbaarheid van uw collega's. Dit is eigenlijk magnifiek, een moment dat onderstreept moet worden. U vindt dus meer betrouwbare partners bij de Franstalige collega's in de Brusselse regering. Daar heeft u blijkbaar betere partners. Ik heb dat zo genoteerd. U wordt daar gehoord, gesteund en geholpen. Blijkbaar zijn de partners van de Vlaamse regering – cd&v en Vooruit – geen betrouwbare partners. Ze werken aan de verstikking van de VGC. Dat is wat u zei. We kunnen het verslag er nog eens op naslaan. Ik ben blij dat ik niet de enige ben die dat zo begrepen heeft. De collegialiteit is blijkbaar niet groot. Ik begrijp dat niet goed. Collegialiteit is belangrijk. Jullie zitten samen in hetzelfde bootje, maar ik heb het gevoel dat u dat anders ziet.

Ik denk dat we de meeste antwoorden hebben gekregen. We zullen zien wat de impact is van alle beslissingen. Ik herhaal dat we ons bij de stemming over deze aanpassing zullen onthouden.

De heer Stijn Bex (Groen): Ik bedank collega Fouad Ahidar en zijn fractiegenoten voor hun constructieve houding vanuit de oppositie. Dat wordt geapprecieerd.

Ik wil twee positieve dingen zeggen over collega's die inderdaad ook vertegenwoordigd zijn in de Vlaamse regering.

Mijnheer de voorzitter, sommige collega's vinden dat u een neutrale positie moet innemen, waarna ze u vervolgens vragen wat u specifiek in dit debat hebt ingebracht. Dat is een beetje vreemd. Het gaat hier immers over een aanpassing van het Meerjarenplan. Mijn concrete ideeën zitten daar ook minder in, al sluiten ze natuurlijk wel aan bij wat mijn fractie in het verleden heeft ingebracht. Als we bijvoorbeeld naar de begroting van het Gewest kijken, stel ik vast dat er onder andere dankzij het aandringen van raadsvoorzitter Benjamin Dalle 2 miljoen euro is ingeschreven voor een Masterplan Tweetaligheid. Daarover kunnen we allemaal tevreden zijn.

Ik wil ook heel sterk benadrukken, mevrouw Ans Persoons, dat ik er voor 200% van overtuigd ben dat u een goede visie hebt op hoe de VGC het moet aanpakken en hoe belangrijk de rol van de bibliotheken is. Ik waardeer het heel erg dat u dit een politiek probleem noemt dat geen probleem mag worden voor de mensen die op het terrein werken en dat u naar oplossingen zoekt.

Maar sta mij toe om het bredere plaatje te bekijken. Dat is dus geen aanval op u, want ik waardeer wat u doet. Ik wil het bredere plaatje bekijken aan de hand van een voorbeeld dat niets met Brussel te maken heeft. Woensdag vond er een heel interessant debat plaats in het Vlaams Parlement over de besparing op de Zoo van Antwerpen. Met mijn excuses aan de collega's van de Brusselse bibliotheken in Brussel voor deze vergelijking met de Zoo van Antwerpen. De besparing van 2 miljoen euro op de Zoo van Antwerpen werd gecompenseerd door de minister van Mobiliteit Annick De Ridder, die toevallig uit Antwerpen komt. Zij zal die 2 miljoen euro compenseren met middelen uit verkeersveiligheid. Dat geldt voor de

volgende drie jaar, want verder kan ze zich niet engageren. De vraag is dus wat er over vijf jaar met de Zoo van Antwerpen zal gebeuren.

Als je erop aandringt, zal ik erop komen. Wat zij dus doet, is middelen van verkeersveiligheid gebruiken om de besparingen van andere collega's te compenseren.

Wat gebeurt er hier? Collega Ilyas Mouani, u dringt erop aan dat ik de vergelijking hard maak. Ik zal het dan ook doen. Wat gebeurt er hier? Een minister in de Vlaamse regering beslist om te besparen op die Nederlandstalige bibliotheken in Brussel. Andere ministers moeten dat compenseren. Hier gaat het niet met geld voor verkeersveiligheid. Ik vind het trouwens ook een dwaze keuze om daarop te besparen. Hier gaat het echter om middelen die anders ook naar Brussel gaan. Dit impliceert dus dat er op de middelen die vanuit de algemene Vlaamse begroting naar Brussel gingen, wordt bespaard.

Middelen die al toegewezen waren aan Brussel worden gebruikt om deze besparing te compenseren. Ik vind dat zolang de Vlaamse begroting niet gestemd is, wij, samen met onze collega's in het Vlaams Parlement, het recht hebben om als Brusselaars te zeggen dat dit een dwaasheid is. Voer deze besparing aub niet uit. Dit zeggen we. Dit is mijn recht als volksvertegenwoordiger om dit te zeggen.

Zolang dat deze besparing niet in het Vlaams Parlement is gestemd, zal de Groen-fractie dit blijven zeggen. *(Applaus)*

Ik wens hier positief afsluiten. Ik waardeer het ten volle dat u zegt dat u klaar bent om onze bibliotheken te hulp te schieten als het Vlaams Parlement dit stemt. Dit is nodig. Het zou echter niet nodig mogen zijn. *(Applaus)*

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Wat een hallucinante vertoning van de meerderheid kunnen we hier zien vandaag.

Mocht dit in het Vlaams Parlement zijn gebeurd, zou het een schande geweest zijn. De kranten zouden er vol van gestaan hebben. De titels zouden luiden: *"Meerderheid hopeloos verdeeld.", "Meerderheid staat op springen."* Het is overduidelijk dat hier een grote kloof gaapt tussen de partijen die hier zogezegd een meerderheid vormen. Mocht hier, tijdens het debat, een neutrale toeschouwer zijn dan zou die niet beseffen dat hier nog een meerderheid aan zet is.

Ik denk ook - en daar geef ik collegelid Ans Persoons volledig gelijk in - dat er een aantal mensen zich hier fundamenteel vergissen van parlement en zich vergissen van hun rol. Jullie zitten hier niet in de oppositie. Jullie zitten hier in de meerderheid. Ik zeg het er voor de duidelijkheid en voor het verslag toch nog eens bij. Nee, dan is dit geen tribune om oppositie te voeren tegen Vlaanderen. Wij zitten hier voor de VGC. Ik verwacht hier enige ernst binnen onze discussies en binnen onze Raad. U doet er echter mee wat u wil.

Over de middelen heeft de collegevoorzitter ook een heel betoog gevoerd. Zij beweert dat we het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op onze knieën mogen danken omwille van de bijkomende middelen. Ik hoor letterlijk zeggen dat het Gewest een gemakkelijkere gesprekspartner is dan de Vlaamse regering. Kan u dat verduidelijken? Heeft u het dan over Brussel minister Ahmed Laaouei? Heeft u het over Brussels minister-president Boris Dilliès?

Met wie heeft u dan zo'n fantastische band binnen deze Brusselse regering? Of bent u gewoon uzelf, maar dan met een ander petje op en gaat het hier om een soort schizofrene verhouding?

Ik wil het toch nog eens zien hoe u hier de loftrompet steekt over de Brusselse regering met alle problemen die we hier kennen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het loopt hier in het honderd. Hier vindt u dit allemaal fantastisch. Tegelijkertijd wil u nog eens afgeven op de Vlaamse regering. Hoe hebt u dan gekeken naar de 600 dagen blokkering die in dit Gewest mede door deze partijen werd veroorzaakt? Onze Vlaamse Gemeenschap werd, mede door jullie fundamenteel verzwakt. Nu gaan jullie hier de loftrompet afsteken over de partijen die ons zo hebben gesaboteerd. Ze hebben onze Vlaamse Gemeenschap, onze rechten bij het groot huisvuil gezet tijdens de formatie. Nu is alles blijkbaar fantastisch. Dank u! Wat voor een schizofrene verhoudingen zijn dit eigenlijk? Ongelooflijk. Ik sta er echt van te kijken.

Eerlijk gezegd, vind ik heel dit debat nogal beschamend. Maar goed, het zal wel aan mij liggen. Het is immers allemaal de schuld van de oppositie met partijen zoals de N-VA.

Gelukkig is er geen cynisme bij de collegeleden. Ze zijn immers blij met de oplossingen die werden gevonden voor de bibliotheken.

Het zijn en blijven helaas zure oprispingen richting Vlaanderen. Stop daarmee! Er mag kritiek worden gegeven. De wijze waarop het hier allemaal naar buiten komt, schept echt geen goed beeld over de politiek.

Als u dan de nodige kritiek wil geven ten aanzien van Vlaanderen, doe het dan ook op z'n minst ten opzichte van de gemeenten die jarenlang, die decennialang, hun verantwoordelijkheid hebben ontlopen. Daar heb ik geen letter over gehoord. Komt dit omdat jullie zelf al jarenlang aan zet zijn geweest in die gemeenten met jullie lokale schepenen? Over die schepenen horen we nooit iets. Misschien moeten we die ook maar eens aanspreken. Zij krijgen ook Vlaamse middelen. Zij krijgen rechtstreeks Vlaamse middelen om een Nederlandstalig beleid te voeren in hun gemeenten. Wat gebeurt er met deze middelen? Mogen we het debat daarover ook eens voeren?

Ten slotte waarschuw ik voor de verzuiling binnen de VGC. Ik vind het, eerlijk gezegd, niet gezond dat dezelfde partijen steeds dezelfde bevoegdheden blijven opvolgen. Ik hoor dan een van de collegeleden zeggen: "*Never change a winning team.*" Ik zie geen team. Vorige keer was er trouwens op het einde van de legislatuur geen team meer aan de finish. Er was zelfs geen meerderheid meer aan de finish. De kiezer heeft dit team trouwens ook niet beloond. Mijn partij werd trouwens evenmin beloond. De N-VA werd echter wel op andere niveaus in dit land beloond. De N-VA is de leidende partij in dit land. Ik pleit er dus voor dat dit College enige bescheidenheid aan de dag zou leggen. Bescheidenheid zou u sieren.

Nu de loftrompet over uzelf afsteken als zijnde het winnende team en het beste bestuur in dit land is echt ongepast.

Mevrouw Imane Belguenani (Anders.): Ik vind het toch hallucinant welke toon de gesprekken hier hebben aangenomen. Ik begin me echt de vraag te stellen wat we hier eigenlijk doen. Hoe kan het nog correct blijven? Kunnen we nog een discussie voeren over de basis? Verontschuldig me, collega Vanden Borre, u zoekt het en zal het u dus gewoon zeggen. U heeft ons de les gespeld over het feit dat we hier in deze Raad het moeten hebben over deze materie en dat we hier geen oppositie tegen Vlaanderen mogen voeren.

U kwam aan bod als derde spreker. In uw tussenkomst heeft u gesproken over - en niemand spreekt daarover- de PS en over Brussels minister Ahmed Laaouej. Dit heeft echter niets te maken met deze Raad. Helemaal geen.

De heer Mathias Vanden Borre heeft dit al gedaan, nog voor de collegevoorzitter tussenkwam. Hij sprak over de PS en over de regeringsvorming die zo lang aansleepte. Hij heeft het zelf over onderwerpen die hier eigenlijk niet ter zake doen. Ik ben dan ook, in tegenstelling tot hem, zo beleefd om niemand te onderbreken en hem niet met de vinger te wijzen door te zeggen: *"Meneer Vanden Borre, hou u eens aan de cursus. Hou u eens bij de les."* Ik ben zo beleefd om het niet te doen. Nu doe ik het echter wel. Het is immers hallucinant.

En dan deze vraag over het feit of men de discussie hier wel moet voeren over de Vlaamse besparingen. Uiteraard moet deze discussie in de eerste plaats in het Vlaams Parlement worden gevoerd. Ik ben het daar volledig mee eens. Er zitten daar 6 parlementsleden uit Brussel.

Op het ogenblik dat besparingen een impact hebben op onze basisdienstverlening, is het toch niet meer dan normaal dat we deze discussie hier ook voeren? Dit heeft immers een impact op onze dienstverlening. Omdat dit een impact heeft op ons aanbod. De VGC zal haar beleid moeten aanpassen en wijzigen. Het is dan ook niet meer dan normaal dat we de discussie hier voeren.

Ik vind het dan ook vals, onjuist en verkeerd te stellen dat deze discussie hier helemaal niet mag plaatsvinden. Ik sluit me dan ook volledig aan bij collega Stijn Bex wanneer hij zegt dat de visie die u hebt, collegelid Ans Persoons, op de overheid en de inspanningen die u wilt leveren voor Brussel, authentiek en oprecht zijn. U wilt dat doen, maar ik ben er niet van overtuigd dat dat geldt voor diegenen die in de Vlaamse regering zitten. U bent de woordvoerder geworden van de Vlaamse regering in deze instelling.

Het is meer dan normaal dat wij daar dan ook over spreken in deze Raad. Dat zullen we blijven doen.

De heer Bob De Brabandere (Vlaams Belang): Zoals verschillende raadsleden al hebben aangehaald, is het bijzonder vreemd om hier te horen dat blijkbaar min of meer de ene helft van het College stelt dat er met de Vlaamse regering, waar toch heel wat collegeleden hun partijen ook vertegenwoordigd zijn, eigenlijk niet te werken is. De andere helft houdt vol dat dat niet het geval zou zijn. Tegelijkertijd is er dus met de Brusselse regering wel een goede verstandhouding, en dat heeft de heer Mathias Vanden Borre goed gezegd, met partijen die de afgelopen jaren de Vlaamse vertegenwoordiging in Brussel op zijn zachtst gezegd in twijfel hebben getrokken en op wiens conto de jarenlange stilstand in dit Gewest ook volledig is toe te schrijven. De heer Mathias Van den Borre noemde dat hallucinant en hij had gelijk.

Mevrouw Imane Belguenani, u vond het ook hallucinant en voor een keer hebt u dus ook gelijk. Maar u zegt dat er hier geen discussie moet plaatsvinden over de Brusselse regering omdat dat hier de plek niet is. Tegelijkertijd zegt u dat er over de Vlaamse regering wel moet kunnen gediscussieerd worden. Met alle respect, ik denk dat iemand die dit debat online volgde, echt niet meer wist wie hier nog meerderheid of oppositie was. Ik kijk vooral uit naar

de evaluatie van de voorbije jaren en hoe er met die impactanalyse rekening zal gehouden worden in de hopelijk betere nieuwe meerjarenbegroting.

De heer Ilyas Mouani (Vooruit.brussels): Collega's, ik stel me de vraag met wat wij hier bezig zijn. Het ging toch over de aanpassing van het Meerjarenplan. Natuurlijk kunnen wij hier discussies voeren over besparingen, maar het zijn geen discussies meer. Het is een debat, terwijl we bezig waren over die aanpassing. En ja, collegelid Ans Persoons heeft het vaak gezegd en zegt het vaak: we zijn niet blij met die besparingen. Maar ze heeft haar best gedaan om direct na die besparingen alle partners samen te brengen om een oplossing te vinden, om die bibliotheken te kunnen beschermen tegen al die grote besparingen.

In plaats van een actualiteitsdebat dat nog later gevoerd moet worden over bibliotheken, spreken alle partijen hier over besparingen terwijl wij weten dat we ook in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest grote besparingen moeten doen in de volgende jaren. Wat gaat er dan gebeuren? Dan gaan die oppositiepartijen ook op ons schreeuwen en roepen.

Collega's van Groen, jullie moeten Vlaams minister Caroline Gennez bedanken want er werd nul euro bespaard op welzijn. Er wordt daarin juist geïnvesteerd. Als ik jullie zou zijn, zou ik Vlaams minister Caroline Gennez bedanken.

Collega's van Anders, jullie zouden Vlaams minister Zuhal Demir moeten bedanken, want er is nul euro bespaard op onderwijs. Dat hebben jullie nog niet gedaan.

Ik vind dat wij hier slecht bezig zijn. Ik ben een jong parlementslid en een nieuw raadslid. Vroeger keek ik naar de vergadering van de Raad op YouTube. Nu maak ik het live mee en ik heb het gevoel dat we hier fout bezig zijn. We zijn hier niet bezig met wat we bezig moeten zijn. Er kijken veel collega’s en er wachten veel mensen op ons: vrijwilligers, ambtenaren, jeugdwerkingen. Die mensen verwachten beter van ons en geen debat waarin we naar elkaar schreeuwen en waar we het eigenlijk niet meer over de grond van de zaak hebben.

De heer Fouad Ahidar (Team Fouad Ahidar): Als u iets zegt, moet u dat gewoon verduidelijken. U geeft een algemeen en verkeerd beeld. Wie roept op wie?

De heer Ilyas Mouani (Vooruit.brussels): Ik heb niet tegen u gesproken. U hoeft zich niet aangesproken te voelen. Waarom doet u dat?

De heer Fouad Ahidar (Team Fouad Ahidar): Ik voel me algemeen aangesproken. Als je op iets wijst, moet je gewoon duidelijk zeggen over wat het juist gaat. De mensen kijken live en ze begrijpen er niks van. We zijn elke dag bezig over de problematiek van de mensen in deze Raad. Jij bent daar ook mee bezig of niet? Vandaag is er een discussie tussen de medewerkers. Jullie hebben een probleem met elkaar. De collegevoorzitter zegt duidelijk dat de meest betrouwbare partner bij de Franstaligen zit en niet bij de partner van de Vlaamse Gemeenschap. Voor de rest heb ik niks verkeerd gezegd, mijn beste vriend.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik wil de collegeleden ook bedanken voor hun antwoorden.

We hebben toch enkele cijfers gekregen over de impact van deze aanpassing en een aantal antwoorden, maar er is niet echt ingegaan op de impact op het terrein. Daalt het aantal gezinnen dat geen toegang heeft tot grondrechten? Dalen de wachtlijsten voor jongeren in de crisishulp, waar die middelen naar verschoven zijn? Dat weten we niet. Eigenlijk blijft het

vaak een lege discussie. We gaan er op vooruit op een aantal vlakken. Er worden meer plaatsen in de crèches beschikbaar gesteld, maar de problematiek blijft daar nog altijd bestaan. Hoeveel tijd zullen we nodig hebben om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het vierde rijkste Gewest van Europa, binnen dit en twee jaar, tien jaar of twintig jaar het recht op kinderopvang te garanderen voor iedereen? Dat weten we niet. Die disconnectie blijft wel aanwezig in deze begrotingsbespreking.

Er werd gesproken over efficiëntie. Ik kan begrijpen dat je investeert en dan gaat evalueren en kijken hoe je dat kunt optimaliseren. Maar samenwerking kan wel in de fase van investering. En daar blijft dan ook de vraag: hoe komt het dat die niet ook van in het begin mee werd geïntegreerd, zodat die samenwerking al een feit was en dat daar niet nu pas kan gezorgd worden voor besparingswinsten?

We hebben hier geen ploeg die eensgezind voor ons zit. Dat is heel duidelijk. Ik ga akkoord met de kritiek van de heer Stijn Bex die zegt dat uit dezelfde pot middelen gaan naar de Zoo naar Antwerpen, maar dat er bespaard wordt in Brussel op de bibliotheken. Dat is problematisch;

Het meest problematische in de antwoorden, als we het hier dan hebben over het meer politieke en het ideologische debat, vond ik dat collegelid Ans Persoons van Vooruit.brussels heeft gezegd dat niemand graag bespaart, maar dat we niet anders kunnen. Dat komt van de term, *"There is no alternative"* en die komt van mevrouw Thatcher, de *godmother* van het neoliberalisme. Ze is erin geslaagd om eigenlijk bijna alle partijen te doen geloven dat je alleen maar kunt besparen. Dat is de samenleving kapot aan het maken. Van de N-VA of van Anders. had ik zo'n uitleg verwacht, maar van Vooruit niet. Want die partij zit op alle niveaus in de regering en we zien dat er overal bespaard wordt, maar dat de grootste vermogens uiteindelijk niet meer bijdragen waardoor we minder zouden moeten besparen. Dat is inderdaad een zijdebat, maar ik roep u op om dat ideologisch kader niet over te nemen en om terug te gaan naar de *roots* van uw eigen beweging, de strijd voor de rechten die nu onder druk staan en om van daaruit te vertrekken en niet vanuit een neoliberaal kader.

Collegelid Ans Persoons: Als er één partij is die federaal op tafel klopt om inkomsten te hebben en die te gaan halen bij een belasting op de extra rijksten, dan is dat Vooruit. Zeggen dat er nergens moet bespaard worden in geen enkele regering, en dat we met deze soort van schuldenlast verder kunnen, is zeer apart. *(Rumoer)*

De voorzitter: Verschillende raadsleden hebben gezegd om zich aan het debat te houden. De focus ligt op de meerjarenbegroting en op de bevoegdheden van de VGC. Het staat elk raadslid vrij om ook algemene, politieke overwegingen mee te geven. Dat kan altijd. Voor de hygiëne van het debat wil ik gewoon aangeven dat dit mogelijk is. Het staat de heer Jan Busselen dus ook vrij om zijn algemene filosofie over begrotingen mee te geven.

Mevrouw Sonja Hoylaerts (SVBrussel): Als nieuw raadslid stel ik vast dat er veel collega's erg druk bezig zijn met het maken van TikTok-filmpjes. Laat ons alstublieft het onderscheid maken tussen de inhoud en de vorm. Persoonlijk maak ik geen TikTok-filmpjes, dus ik zal gewoon op een normale en constructieve manier antwoorden.

Ik wil het College bedanken voor de bijkomende toelichting bij het Meerjarenplan. Ik wil ook het belang benadrukken van de goede relatie tussen Vlaanderen en de VGC. In dat kader wil ik collegelid Ans Persoons bedanken voor het opnemen van haar verantwoordelijkheid.

Ik wil ook meegeven dat ik vandaag met collega Pascal Smet een stemafspraak heb gemaakt omwille van zijn ambtsverplichtingen bij het Europees Comité van de Regio's. In het kader van deze stemafspraak zal ik mij straks onthouden.

Tot slot kijk ik uit naar het einde van het jaar, wanneer u de nieuwe beleidslijnen en prioriteiten voor de komende jaren verder kenbaar zult maken.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik wil de collega vragen of zij zich wat nader kan verklaren over deze stemafspraak? Hoe is die tot stand gekomen en wat houdt die precies in?

Mevrouw Sonja Hoylaerts (SVBrussel): Ik ga mij daarover niet verantwoorden.

De voorzitter: Op zich moet een raadslid zich niet verantwoorden over zijn stemhouding. Dat is geen verplichting.

- *De algemene bespreking is gesloten.*

Stemmingen

- Het enige artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen.

- Het ontwerp van verordening tot goedkeuring van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 8 stemmen voor, 4 tegen en 3 onthoudingen.

Hebben ja gestemd: Imane Belguenani, Stijn Bex, Sven Gatz, Celia Groothedde, Emile Luhahi, Ilyas Mouani, Lotte Stoops, Benjamin Dalle
Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Bob De Brabandere, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten
Hebben zich onthouden: Fouad Ahidar, Ilyas El Omari, Sonja Hoylaerts

De Raad neemt aan: het ontwerp van verordening tot goedkeuring van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui wordt op haar vraag omgezet in een schriftelijke vraag.

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O. art. 59)

De evolutie van het aantal leden en leiding bij Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Tussen 2019 en 2025 verloor Chiro Brussel 277 leden en leiding, een daling van ruim 30%. Ook bij Scouts en Gidsen Vlaanderen daalde het aantal leden en leiding in dezelfde periode met meer dan 15%, goed voor 164 leden en leiding minder. In totaal gaat het bij deze twee grote Nederlandstalige jeugdbewegingen om een terugval van meer dan 440 leden en leiding. Dat bleek uit cijfers die Vlaams Parlementslid Karl Vanlouwe opvroeg bij toenmalig Vlaams minister Hans Bonte.

Deze daling verdient de nodige aandacht. Het klopt dat andere vormen van jeugdwerk, zoals open jeugdwerkingen, aan populariteit winnen, maar die evolutie hoeft niet noodzakelijk ten koste te gaan van het klassieke jeugdbewegingswerk. Wat goed is en wat ook bleek uit het antwoord van minister Bonte, is dat zowel de Vlaamse regering als de VGC aandacht hebben voor deze evolutie en voor de bijkomende uitdagingen binnen het Nederlandstalige jeugdwerk in Brussel. Zo blijkt dat de Vlaamse overheid reeds aanzienlijk investeert in het Brusselse jeugdwerk. In 2025 werd ongeveer 1,1 miljoen euro vrijgemaakt voor het Brusselse jeugdwerkbeleid, bovenop werkingssubsidies, ondersteuning van leiding en investeringen in jeugdinfrastructuur.

Bovendien staat in het bestuursakkoord van de VGC dat de VGC samen met de Vlaamse overheid werk wil maken van een strategie voor investeringen in jeugdinfrastructuur en dat hiervoor een aangepaste investeringsenveloppe zou worden voorzien. Ook deze aangekondigde samenwerking is een positieve evolutie. De aandacht die zowel de VGC als de Vlaamse regering hebben voor het Nederlandstalige jeugdwerk in Brussel stemt mij dan ook hoopvol, zeker indien beide bestuursniveaus hun inspanningen goed op elkaar afstemmen.

Tegelijk blijft het een uitdaging om voldoende Brusselse kinderen en jongeren te bereiken en hen te stimuleren om lid te worden van een jeugdbeweging en later eventueel zelf door te stromen naar de leiding. De dalende leden- en leidingsaantallen bij onder meer Chiro en Scouts tonen dit aan, ook al zijn er ook positieve elementen.

Vanuit die bezorgdheid diende ik zelf een resolutie over dit thema in en organiseren we hierover bijkomende hoorzittingen. De eerste hoorzitting heeft al plaatsgevonden. Ik kijk er dan ook naar uit om via deze weg meer inzicht te krijgen in de ervaringen en noden van de jeugdwerkkoepels zelf, zodat we hier verder mee aan de slag kunnen.

Ik had u hierover graag nog een aantal vragen gesteld. Heeft u een overzicht van de evolutie van het aantal groepen van Nederlandstalige jeugdbewegingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tussen 2019 en 2025? Hoe is de vraag naar Nederlandstalige jeugdbewegingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tussen 2019 en 2025 geëvolueerd? Zijn er gemeenten waar de vraag naar Nederlandstalige jeugdbewegingen groter is dan het huidige aanbod? Kan u de evolutie van het aantal leden en leiding bij de Nederlandstalige jeugdbewegingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tussen 2019 en 2025 afzonderlijk weergeven, met een opsplitsing tussen leden en leiding? Beschikt u over gegevens die verklaren waarom het aantal leden en leiding bij bepaalde jeugdbewegingen is gedaald? Kan u de gezamenlijke strategie met de Vlaamse overheid verder toelichten? Hoever staat de samenwerking en wanneer wordt de aangekondigde aangepaste investeringsenveloppe verwacht en over welk bedrag gaat het?

De heer Sven Gatz (Anders.): Dit is een goede vraag van de collega die ook aansluit op de interessante hoorzitting die we hebben gehad. Na een jarenlange stijging en een hoog aantal leden van de jeugdbewegingen in heel Vlaanderen en Brussel zien we nu toch een bepaalde terugval. Die is niet dramatisch, maar we moeten de evolutie van dichtbij volgen. In die zin durf ik te suggereren om eens te onderzoeken in hoeverre we ons Nederlandstalig jeugdwerk in Brussel nog meer in de kijker kunnen stellen. Die kwestie komt wellicht ook aan bod in de resolutie die hier op een bepaald moment haar beslag zal krijgen.

Ik weet dat er al veel gebeurt. We hebben onze Jeugdgids en eigenlijk kan iedere Brusselaar het aanbod van het Nederlandstalig jeugdwerk in Brussel terugvinden. Toch kan het zinvol zijn om het volledige jeugdwerkaanbod nog eens met een gerichte campagne onder de aandacht te brengen. Ik heb het dan niet alleen over de jeugdbewegingen. We zien immers dat de verbreding van het aanbod zich doorzet, wat een goede zaak is. Een dergelijke campagne kan het overwegen waard zijn, aangezien Brussel nog altijd de jongste stad van het land is en heel veel kinderen en ouders op zoek zijn naar een goede vrijetijdsbesteding. De jeugdbeweging is daarbij een belangrijke mogelijkheid, maar niet de enige. Misschien moeten we bekijken hoe we dat kunnen aanpakken.

De vraag van collega Mathias Vanden Borre en de cijfers over de jeugdbewegingen vormen daarvoor een goede aanleiding. Het lijkt me een geschikt moment om de dynamiek van het Nederlandstalig jeugdwerk nog eens nadrukkelijk onder de aandacht te brengen. Maar ik laat dat aan uw wijsheid over.

Collegelid Ans Persoons: Vanuit mijn bevoegdheid waak ik er actief over dat het vrijwillig jeugdwerk een prominente plaats krijgt in het jeugdwerklandschap. Jeugdbewegingen zijn belangrijke partners en tonen week na week hoe creatief spel bijdraagt aan de ontwikkeling van kinderen en jongeren. Ik zie dat trouwens ook bij mijn eigen kinderen.

U vroeg naar een overzicht van de evolutie van het aantal groepen van Nederlandstalige jeugdbewegingen tussen 2019 en 2025. Ik som daarom een aantal evoluties op. In Brussel zijn groepen actief van vijf verschillende klassieke jeugdbewegingskoepels.

Chirojeugd Vlaanderen had in 2018 twaalf actieve groepen. In 2025 waren dat er acht. Chiro Oudergem, Chiro Marafiki en Chiro Koraal hebben hun werking stopgezet. Chiro Mutsaard fuseerde met Chiro Kinsloo in Koningslo en verloor daardoor haar erkenning. Die groep zet echter nog actief in op ledenwerving in Laken en Neder-Over-Heembeek.

Bij Scouts en Gidsen Vlaanderen waren er in 2018 tien actieve groepen. In 2025 waren dat er nog negen. Recent heeft de Akabe-werking voor kinderen en jongeren met een beperking haar activiteiten stopgezet wegens een gebrek aan vrijwilligers. De heropstart van die werking is wel als expliciete doelstelling opgenomen in het meerjarenplan van de beweging.

FOS Open Scouting heeft sinds 2018 twee actieve Nederlandstalige groepen, waaronder de Zeescouts, die recent een nieuw lokaal mochten inwijden. JNM heeft één groep, waarvan het ledenaantal de afgelopen jaren sterk is gestegen. In mei 2024 ging in Sint-Jans-Molenbeek een eerste experimentele KSA-groep van start.

De VGC erkent ook andere jeugdwerkinitiatieven die voor en door jongeren worden georganiseerd, buiten het klassieke jeugdbewegingslandschap. Sommige daarvan beschouwen

we ondertussen als klassiek jeugdbewegingswerk, gezien hun jarenlange en uitgebreide werking in de stad. Ik heb het dan met name over KAJ De Mier, KAJ De Mug, KAJ Don Bosco en Bazart Brussel, een jeugdbeweging die rond kunst werkt.

We zien ook nieuwe jeugdwerkinitiatieven oppoppen onder de noemer ‘open jeugdwerkingen’. Ze beschouwen zichzelf als een laagdrempelige vorm van vrijetijdswerk voor en door kinderen en jongeren. Die kunnen eraan deelnemen zonder inschrijving en kunnen er heel gemakkelijk, zonder drempels, hun eerste stappen in het vrijwilligerswerk zetten. Het zijn werkingen waar ontmoeting, ontspanning en persoonlijke ontwikkeling centraal staan.

Voor de volgende open jeugdwerkingen zijn locatiegegevens en ledenaantallen alleen beschikbaar voor 2025. Die werkingen hebben vaak nog geen vaste uitvalsbasis gevonden en organiseren hun activiteiten doorsnee verspreid over heel Brussel of vanuit een aantal ankerplekken, zoals gemeenschapscentra en scholen. Momenteel ondersteunen we vanuit de VGC Swole Youth, Ttropico, Nakama, AEON, Begonia, Bekile en recent ook YAP. Samen bereiken die initiatieven ongeveer 650 kinderen en jongeren.

Hoe is de vraag naar Nederlandstalige jeugdbewegingen tussen 2019 en 2025 in Brussel geëvolueerd? Zoals mijn collega, de heer Hans Bonte, in maart toelichtte in een antwoord op een parlementaire vraag van de heer Karl Vanlouwe, zien we bij de klassieke jeugdbewegingen een daling in het aantal leden en bij de leiding. Dat is absoluut een aandachtspunt voor de VGC.

De vraag naar jeugdbewegingen mag echter niet te eng worden benaderd door louter naar de ledencijfers te kijken. We zien wel een daling van die cijfers, maar vaak is die te wijten aan een daling bij de leiding. Groepen bewaken de veiligheid en de kwaliteit van hun werking en voeren daarom regelmatig een ledenstop in wanneer ze onvoldoende leiding hebben.

Acties rond leidingwerving, het behoud van leiding en de draagkracht van vrijwilligers zijn voor ons dan ook prioritair, eerder dan acties om meer kinderen naar de jeugdbeweging te trekken. Die vraag is er immers al. Vooral in Brussel komt het erop aan voldoende leiding te hebben.

De evolutie van de ledencijfers is bovendien niet eenduidig. Ze verschilt van groep tot groep en naargelang de context. Bij een aantal groepen dalen de cijfers, terwijl de Zeescouts bijvoorbeeld enorm zijn gegroeid na de opening van en de communicatie over hun nieuwe lokalen. We moeten ook echt rekening houden met de cijfers van het open jeugdwerk. Dat staat enigszins los van het klassieke jeugdwerk, maar lijkt in Brussel eveneens een heel grote groep te kunnen bereiken.

Zijn er gemeenten waar de vraag groter is dan het huidige aanbod? Zoals gezegd, als er voldoende leiding is, kan de groep blijven bestaan. Als dat niet het geval is, wordt het veel moeilijker. Ik zal daar niet verder op ingaan, aangezien ik dat al gedeeltelijk heb besproken.

Ik stel voor om de gedetailleerde cijfers over de evolutie van het aantal leden en leiders per beweging tussen 2019 en 2025 aan het verslag toe te voegen. Dan moet ik ze hier niet allemaal opsommen.

Wat is de verklaring voor de daling? Er is geen onderbouwd onderzoek naar de oorzaken van de daling bij leden en leiding. Dankzij onze nauwe contacten met de groepen en de koepels kunnen we wel een aantal factoren benoemen, zoals de bekendheid van de groep, de bereikbaarheid en de druk op de vrijwillige leiding, die tot ledenstops leidt. Er is ook behoorlijk wat concurrentie binnen het brede Brusselse vrijetijdsaanbod, onder meer tussen verschillende Chiro- en scoutsgroepen die in hetzelfde gebied actief zijn.

Daarnaast hebben we natuurlijk de coronaperiode gekend. Die is voor heel veel jeugdbewegingen een breekpunt geweest, waarna de ledencijfers begonnen te dalen, zowel in Brussel als in Vlaanderen. Scouts en Gidsen Vlaanderen is daarmee aan de slag gegaan en heeft de oorzaken van die daling onderzocht in samenwerking met het Vlaamse Departement Jeugd. Vanaf oktober 2026 start binnen de scouts- en gidsenbewegingen een uitstroomonderzoek bij leden en leiding die de organisatie verlaten. Dat zal ons helpen om een beter zicht te krijgen op de oorzaken en om cijfers te verzamelen.

Wat betreft de infrastructuur, heeft de VGC de afgelopen jaren sterk geïnvesteerd in duurzame, veilige en toekomstgerichte jeugdinfrastructuur. Een belangrijke hefboom is de samenwerking met vzw FIX, die ploegen ter beschikking stelt om tegen een laag tarief renovatie-, onderhouds- en herstellingswerken uit te voeren. In 2024 werd een bijkomende subsidie van 170.000 euro toegekend, omdat we merkten dat heel veel vrijwillige werkingen problemen ondervonden door de kosten van goed onderhoud, voornamelijk van elektrische installaties. Dat is nochtans heel belangrijk voor de veiligheid. Met die subsidie zijn ondertussen tientallen veiligheidsingrepen bij jeugdverenigingen gerealiseerd.

Met FIX zijn we ook in gesprek over de periode 2027-2030. Daarbij onderzoeken we hoe we ook een aantal Vlaamse middelen in dat ondersteuningspakket kunnen integreren, zodat we het laagdrempelige aanbod van onderhoud en ondersteuning voor de vrijwillige werkingen kunnen voortzetten. Dat gebeurt samen met Vlaams minister Cieltje Van Achter.

Volgens mij is er heel veel potentieel voor zowel het klassieke als het open jeugdwerk in Brussel. We moeten daarop blijven inzetten. Een cruciale factor is de werking en de ondersteuning van de leiding. We moeten er ook voor zorgen dat de groepen goede en veilige lokalen vinden voor hun werking. Dat zal in een stad als Brussel altijd een uitdaging blijven.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het vorige debat legde de verdeeldheid in de Raad bloot, maar dit debat kan voor eenheid zorgen. Ik dank collega Sven Gatz voor de tussenkomst, net zoals de andere collega's die deelnamen aan de hoorzittingen. Deze leidden tot een interessante wisselwerking. Zoals collegelid Ans Persoons zei bestaan er vandaag veel zaken die we moeten koesteren. Ik denk daarbij aan het belang van de jeugdbewegingen en hun maatschappelijke rol. Er zijn veel informele contacten en oplossingen die tot stand komen zonder in beleidsplannen te zijn opgenomen. Ik verwijs naar de Dag van de jeugdbeweging, die recent plaatsvond. Ik sprak met verschillende leden en leiders van jeugdbewegingen. Iedereen probeert op zijn niveau bij te dragen.

We moeten daarnaast het structurele kader in het oog houden. De VGC doet dat zeer zeker. Ook Vlaanderen probeert daarop in te zetten. Wat het dalende ledenaantal betreft moeten we niet panikeren. Een element dat aan bod kwam is dat we ook in Vlaanderen een daling zien. Die ligt vaak in lijn met wat we vaststellen in Brussel. Enkele jeugdbewegingen doen hier zelf onderzoek naar en willen enkele stappen zetten. Er is dus aandacht voor.

Zoals collegelid Ans Persoons aangaf is het beeld genuanceerd. Er zijn groepen die het uitstekend doen en andere waarvoor de uitdaging groter is. Ik hoop dat we dit werk over de partijgrenzen heen kunnen verderzetten. Uiteindelijk moeten we komen tot een structurele versterking van onze jeugdwerking, zowel klassiek als in open vorm. Elke ket verdient een plaats in een jeugdbeweging. Voor iedereen kan dit een win-winsituatie worden.

- *Het incident is gesloten*

Structurele erkenning en VGC-financiering van burenhulpnetwerken voor ouderen

Mevrouw Imane Belguenani (Anders.): In het VGC-bestuursakkoord wordt een duidelijke ambitie geformuleerd: de autonomie van ouderen zo lang mogelijk ondersteunen, hun sociale netwerken versterken en de verbinding tussen formele en informele hulp bevorderen. De rol van burenhulpnetwerken en vrijwilligers als "sociaal geëngageerde experts van hun buurt" wordt erkend. Lokale dienstencentra, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken spelen een belangrijke rol in het sociale netwerk van ouderen.

Deze ambitie is vanzelfsprekend. Vandaag is 13% van de Brusselaars ouder dan 65 jaar, goed voor ongeveer 165.000 mensen. Tegen 2030 loopt dat op tot meer dan 200.000. De overgrote meerderheid verblijft thuis. Het leefgebied van veel ouderen vernauwt gaandeweg tot 500 meter rond hun woning, wat het risico op sociaal isolement sterk vergroot. Meer dan 20% van de ouderen die deelnemen aan burenhulpnetwerken in Brussel krijgt nooit bezoek van naasten.

Burenhulpnetwerken beantwoorden precies aan de ambities die de VGC heeft. Organisaties zoals Accolage, Bras dessus Bras dessous, CitiSen van het Biloba Huis, Entour'âge van het Chambéry wijkhuis en projecten van het Rode Kruis werken op wijkniveau aan de verbinding van geïsoleerde ouderen met hun buurt. Ze doen dit via vaste duo's tussen vrijwilligers en ouderen, via groepsontmoetingen en via doorverwijzing naar professionele zorgdiensten. Samen bereikten ze in 2025 1.530 ouderen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bij Accolage werden 367 actieve duo's ondersteund en 7.607 hulpuitwisselingen geregistreerd. De netwerken bereiken bovendien een sterk diverse groep. Er worden meer dan 15 talen gesproken en een groot aandeel van de deelnemers heeft een moedertaal die noch Nederlands, noch Frans is. Dat is precies de cultuursensitieve benadering die het VGC-akkoord nastreeft.

Wat de financiering betreft is er een lacune. De meeste financieringsstromen voor burenhulpnetwerken zijn vandaag de dag projectgebonden en precair. De VGC financiert de burenhulpnetwerken niet, terwijl de Lokale Dienstencentra, die wel door de VGC worden gefinancierd, grotendeels dezelfde doelgroep bedienen. In het VGC-akkoord wordt dit erkend. LDC's, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken worden in één adem genoemd. Ze werken nauw samen op het terrein. Dankzij deze samenwerking kunnen geïsoleerde personen in de wijk beter worden opgespoord en kunnen de organisaties elkaar beter doorverwijzen, afhankelijk van de behoeften van de begeleide personen. Voor de mensen in het veld is het duidelijk dat de activiteiten van de LDC’s en het netwerk voor onderlinge hulp elkaar aanvullen.

Het VGC-bestuursakkoord erkent de rol van buurtzorgnetwerken. Hoe evalueert de collegevoorzitter de concrete bijdrage van burenhulpnetwerken zoals Accolage of Entour'âge aan deze beleidsdoelstellingen? Zijn deze organisaties betrokken bij de uitwerking van het VGC-beleid rond zorgzame buurten?

Beschikt de VGC over financierings- of subsidiemechanismen waarbinnen burenhulpnetwerken structureel kunnen worden ondersteund?

Het VGC-akkoord stelt dat LDC's, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken samen een rol spelen in het sociale netwerk van ouderen. Welke concrete stappen overweegt de collegevoorzitter om de samenwerking structureel te verankeren?

Samen Toujours en haar leden pleiten voor een erkenningskader dat hen structureel in het Brusselse landschap moet verankeren. Welke initiatieven neemt de collegevoorzitter binnen de huidige beleidsperiode om dit aan te pakken?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De burenhulpnetwerken zijn in Brussel bijzonder waardevol voor het tegengaan van sociaal isolement van ouderen. Burenhulp gaat over 'het kleine helpen': laagdrempelige hulp tussen mensen die dicht bij elkaar wonen. Het kan gaan om een buur die even aanbelt voor een babbeltje, samen boodschappen doet, de hond uitlaat of helpt bij het vervangen van een lamp. Burenhulp is geen eenrichtingsverkeer, ouderen kunnen zelf ook iets voor een andere buur betekenen. Ze kunnen bijvoorbeeld even op de kinderen passen na school, de postbus leegmaken als de buren op vakantie zijn of een kom soep delen.

In Brussel hebben 5 burenhulpnetwerken zich verenigd in het platform Samen Toujours. Het gaat om Accolage en Entour'âge, maar ook om CitiSen van Maison Biloba in de Brabantwijk, Bras dessus Bras dessous en Reliage van het Rode Kruis. De organisaties die hierrond werken worden financieel ondersteund door de GGC vanuit Iriscare.

De burenhulpnetwerken vallen onder de bevoegdheid van de GGC. De VGC geeft geen structurele ondersteuning. Dat wil niet zeggen dat we de burenhulpnetwerken niet belangrijk vinden. Een aantal van hen is stevig verankerd in het N-netwerk of is erin ontstaan. De werking van Entour'âge is een onderdeel van LDC/Wijkhuis Chambéry in Etterbeek. Burenhulpnetwerk Accolage, toen nog Het Buurtpensioen, heeft in 2013 zijn eerste antennepunt opgericht in Neder-over-Heembeek, samen met het lokaal dienstencentrum De Binding. In Vorst is er al jarenlang een samenwerking tussen LDC Miro en Bras dessus Bras dessous voor het vormen van duo's in de Wielswijk, waarbij een oudere en jongere buur met elkaar in contact worden gebracht en regelmatig afspreken. Die samenwerking is een goede zaak. Brusselse ouderen zijn het best gebaat bij organisaties die in hun zorg voor hen samenwerken over de grenzen van sectoren en bevoegdheden heen.

De VGC investeert stevig in het welzijn van ouderen en hun verbinding met de eigen vertrouwde buurt. Dat doen we onder meer door subsidies aan de 19 Brusselse lokale dienstencentra voor een kwalitatief diensten- en activiteitenaanbod, maar ook door bijvoorbeeld te investeren in sociaal vervoer of klussen aan huis via Bricoteam.

De lokale dienstencentra hebben burenhulp als opdracht vanuit het Vlaamse woonzorgdecreet. Zij doen dat onder andere door samen te werken met de buurtzorgnetwerken. De

samenwerkingen tussen lokale dienstencentra en burenhulpnetwerken ontstaan dus vooral vanuit lokale noden en overleg tussen de verschillende organisaties die actief zijn in de wijk.

De eerstelijnszone BruZEL, ingebed in het Huis voor Gezondheid, organiseert meerdere keren per jaar overleg om de buurtprojecten te ondersteunen. Ook daar vinden lokale dienstencentra en Accolage elkaar. Het klopt dus dat er vandaag een structureel financieel kader voor die netwerken ontbreekt. Dat is een van de zaken waarvoor zij via het platform Samen Toujours ijveren.

Op dit moment ontvangen de netwerken facultatieve subsidies van de GGC. Sinds 2024 werkt Iriscare, in nauw overleg met de actoren op het terrein, aan een gemeenschappelijk kader. Dat werk heeft intussen geleid tot een gedeelde visie en eerste aanzetten voor erkenningsnormen, met ook aandacht voor de diversiteit van de bestaande praktijken. Ik denk dat het goed is dat de GGC daarin het voortouw neemt. Ik heb er ook vertrouwen in dat Iriscare dat binnen een redelijke termijn kan afronden. Er wordt gerekend op een jaar om tot een volledig en solide juridisch kader te komen. Tot dan blijven de facultatieve subsidies, volgens de informatie waarover we beschikken, verzekerd.

Op die manier geven we de GGC de ruimte om de erkenningsvraag aan te pakken, maar blijven de lokale dienstencentra een partner in dat verhaal.

Mevrouw Imane Belguenani (Anders.): Het is eigenlijk een vraag die ik ook bij de GGC had kunnen stellen. Maar ik vind dat er vanuit de VGC, gezien onze rol op het vlak van preventie, welzijn en zorg, ook een taak voor ons is weggelegd. Hoewel ik uiteraard begrijp dat de erkenning officieel niet vanuit de VGC gebeurt, denk ik dat het belangrijk is dat we vanuit de VGC ook oog blijven hebben voor de noden van Accolage en de vijf partners die actief zijn in de buurtzorgnetwerken.

Ik vind het een goede zaak dat Iriscare aan een erkenningsdossier werkt. We weten natuurlijk hoe moeilijk de situatie in het Brussels Gewest is. Zo'n erkenningsaanvraag is in de huidige context dan ook niet eenvoudig.

Ik zal dit verder blijven opvolgen, want de uitdaging van eenzaamheid bij ouderen zal met de vergrijzing van onze samenleving alleen maar groter worden.

- *Het incident is gesloten.*

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 60)

De besparing van Vlaams minister Caroline Gennez op de Nederlandstalige bibliotheken en het lokaal cultuurbeleid in Brussel

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Op 2 oktober 2026 liet Vlaams minister van Cultuur Caroline Gennez weten dat de subsidie aan de 19 Brusselse gemeenten voor hun Nederlandstalige bibliotheek en hun lokaal cultuurbeleid vanaf 2027 met 30% daalt. Dat is 1,1 miljoen euro per jaar: ongeveer 793.000 euro voor de bibliotheken en ruim 300.000 euro voor het lokaal cultuurbeleid, vooral voor de cultuurbeleidscoördinatoren.

Drie weken later kondigde het collegelid samen met Vlaams minister Cieltje Van Achter een compensatie van 600.000 euro aan voor de bibliotheken: 400.000 euro uit het Vlaamse Brusselbeleid en 200.000 euro uit de VGC. Dat werd gebracht als een redding, maar mijns inziens is dat geen redding, maar een verschuiving. Die 600.000 euro komt uit middelen die sowieso bestemd waren voor het Nederlandstalige leven in Brussel. Het gaat om projectoproepen, verenigingen en extra inzet voor het Nederlands. De Nederlandstalige Gemeenschap in Brussel betaalt dus zelf voor de besparing van de Vlaamse minister van Cultuur.

Ondertussen blijft er jaarlijks nog altijd zo'n 510.000 euro ongecompenseerd. Voor de coördinatie van het cultuurbeleid zorgt misschien niemand meer. De cultuurbeleidscoördinatoren worden niet gered, terwijl zij de spin in het Nederlandstalige web zijn. Zij brengen de bibliotheken, gemeenschapscentra, scholen en verenigingen samen.

Dat het ook anders kan, bleek deze week. Mijn collega Stijn Bex verwees er al naar. Voor de ZOO Antwerpen en Planckendael vond de Vlaamse regering 2 miljoen euro per jaar tot en met 2029. Dat geld kwam uit het mobiliteitsbudget van Vlaams minister Annick De Ridder en werd doorgeschoven naar Toerisme. Waar de wil is, vindt de Vlaamse regering dus wel ruimte binnen de eigen Vlaamse begroting. Voor de Brusselse bibliotheken en cultuurbeleidscoördinatoren moet Brussel het zelf oplossen.

Misschien eerst de vraag die niet alleen vergeten werd in het debat daarnet, maar ook bij de compensaties: wat gebeurt er met de cultuurbeleidscoördinatoren, voor wie geen enkele compensatie is? Hoe voorkomt het collegelid dat de gemeenten die functies afbouwen?

Erkent ze dat die compensatie van 200.000 euro vanuit de VGC en 400.000 euro van Vlaams minister Cieltje Van Achter geen nieuw geld is, maar een verschuiving van middelen die al voor de Nederlandstalige gemeenschap in Brussel bestemd waren? Waar haalt ze die 200.000 euro concreet vandaan? Dat is misschien nog de belangrijkste vraag, waarover we het nog niet hebben gehad en waarop we nog geen antwoord hebben gekregen. Welke organisaties, projectoproepen of subsidielijnen moeten daarvoor inleveren?

Tot slot nog een misschien wat technische vraag: hoe zullen die 600.000 euro worden verdeeld? Gaat dat geld rechtstreeks naar de gemeentebesturen, volgens dezelfde verdeelsleutel als de bestaande subsidie? Of komen er bijkomende voorwaarden bij? Komen daar opdrachten of verantwoordingsverplichtingen bij, boven op de bestaande subsidie?

Collegelid Ans Persoons: Gelukkig kunnen we het hier nog een keer over hebben, want er is vandaag nog veel te weinig over gezegd.

Ik denk eigenlijk dat er twee niveaus zijn waarop dit debat echt gevoerd moet worden. Dat is natuurlijk op het niveau van het Vlaams Parlement. Misschien moet u de volgende keer op de lijst voor het Vlaams Parlement gaan staan. Dan kunt u deze discussie daar voeren. En natuurlijk ook op het niveau van de gemeenten. U zit in de gemeenteraad. De lokale cultuurbeleidscoördinatoren en de bibliotheken zijn immers, en dat blijft ook zo, gemeentelijk personeel en een gemeentelijke bevoegdheid.

Ik heb het hier ook al een paar keer gezegd, maar besparen is niet fijn, maar we moeten toch proberen onze financiën wat op orde te zetten, met nieuwe inkomsten en met een deel besparingen. Misschien had u, als u op de plaats van Vlaams minister Caroline Gennez zat

dan bespaard op crèches, op jeugdzorg, op zorgpersoneel of op kinderopvang, want dat waren haar keuzes, of op de kunstwerkingen, de grote kunstinstellingen, die gevrijwaard blijven. Het is echt niet eenvoudig om, als je bevoegd bent voor Zorg en Cultuur, daarin keuzes te moeten maken. Dat zijn immers allemaal zaken die fundamenteel zijn voor ons samenleven.

Ik heb heel snel samen met collega Cieltje Van Achter naar een oplossing gezocht omdat wij er allebei van overtuigd zijn dat de bibliotheken een essentiële dienstverlening bieden. Dat hebben jullie ook al verschillende keren aangehaald. Ze zijn essentieel voor het Nederlands in onze stad, essentieel voor de scholenwerking en essentieel als plek waar mensen terecht kunnen om te studeren, om even tot rust te komen, om toegang te hebben tot een computer. Het spreekt voor zich dat daar een oplossing voor moest worden gevonden. De oplossing is nog niet compleet. We hebben 600.000 euro samengelegd, waaronder 400.000 euro van Vlaanderen, en 200.000 euro vanuit mijn eigen bevoegdheid. Dat is de eigen vrije ruimte die elk collegelid heeft, en ik heb ervoor gekozen om die recurrent in de bibliotheken te steken. Voor de som die nog overblijft, kijk ik inderdaad naar de gemeenten. We hebben in alle gemeenten gemeentelijke schepenen die bevoegd zijn voor Nederlandstalig onderwijs en Nederlandstalige cultuur. De schepenen zitten daar vaak omdat de gemeenten door hun komst veel middelen, miljoenen, krijgen van de Lombardakkoorden. Ik neem weer het voorbeeld van Schaarbeek, daar zal de besparing op de bibliotheken op 800.000 euro komen. Ik hoop dat onze schepenen in de verschillende gemeenten sterk genoeg staan binnen hun College om dat op te vangen.

Wat betreft de lokale cultuurbeleidscoördinatoren, die zijn inderdaad een zeer belangrijke schakel in het lokale cultuurbeleid.

We hebben hen de mogelijkheid gegeven om de middelen ook in personeel te investeren en zo te kunnen verschuiven, zodat het door Vlaanderen gedekte deel van hun loon kan worden opgevangen.

In het verleden wisten wellicht heel weinig Brusselaars dat zoveel middelen van Vlaanderen aan de lokale gemeentelijke cultuurbeleidscoördinator en de lokale gemeentelijke bibliotheek werden besteed. Als er één positief punt is in dit hele verhaal, dan is het wel dat mensen dat nu weten.

Ik vind het heel bizar. De afgelopen drie weken heeft Groen vijf, zes of zelfs zeven à acht filmpjes op sociale media gepost om aan te klagen hoe schandalig het was dat er op de bibliotheken werd bespaard. Nu hebben we heel snel, na drie weken, een oplossing gevonden. Misschien hadden jullie nog heel wat filmpjes klaarliggen. Misschien wordt u wakker met het idee van een vrouw die haar boek naar de bibliotheek wilde terugbrengen, maar vaststelde dat de bibliotheek niet meer bestond. Misschien lag dat nog op de plank. Nu kunnen jullie die filmpjes niet meer gebruiken. Dat is frustrerend, maar ik heb nog een andere suggestie. Eigenlijk zouden jullie moeten zeggen dat het goed is dat de bibliotheken verder kunnen. Dat had ik van u, mevrouw Lotte Stoops, willen horen: "*De bibliotheken zijn gered en we zijn blij. De afgelopen weken hebben we dat geëist. We vonden het schandalig. Hoe kon dit gebeuren met zo'n essentiële dienstverlening? Wel, de bibliotheken zijn gered, voor een groot deel met middelen vanuit Vlaanderen.*"

Als jullie nog materiaal zoeken voor filmpjes, heb ik nog een kleine suggestie. Er is een fietspad in Jette dat eindigt op een paal. Daarover heb ik nog niets gehoord. Dat zou echt een goed onderwerp zijn. Helaas zitten jullie daar in het bestuur.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Ik zal het hebben over de vraag die ik gesteld heb en niet over mobiliteit. Alhoewel, Vlaams minister Annick De Ridder geld van mobiliteit naar de zoo heeft gebracht. Misschien kan mobiliteit hier dus ook weer een rol spelen.

'Brussel is zoveel meer' is het beleidsplan van de VGC, maar we moeten het met alsmaar minder middelen doen. Ik heb u niet horen zeggen waar die 600.000 euro niet aan besteed wordt. Ik heb alleen gehoord dat die middelen uit een blijkbaar niet-geoormerkte pot komen. Ik blijf er echter bij: de middelen verschuiven, maar de besparing voor de Nederlandstalige gemeenschap blijft een feit. Het probleem is niet opgelost en al helemaal niet structureel, ook niet voor de coördinatie van het cultuurbeleid.

U weet ook goed dat er tussen de gemeenten een heel groot verschil bestaat. Ik vind het heel straf dat u erop rekent dat die gemeenten de besparing zelf zullen opvangen.

We willen met de VGC en u een warm nest voor de Nederlandstalige Gemeenschap. Door dat Vlaams uitkleden blijft er alleen een *framework* over zonder dekentje. Die kilte zal niet aanlokkelijk zijn om mensen naar het Nederlands toe te leiden. Volgens de cijfers die we hebben gehoord, slaagt de VGC daar normaal gezien net heel goed in.

Ik denk ook dat er af en toe van assemblee gemist wordt. Onze meerderheid in Brussel moet de Nederlandstalige Brusselaar beschermen. We mogen verwachten dat we de uiterst pijnlijke fout van Vlaanderen blijven aanvechten en vragen dat Vlaanderen die niet alleen erkent, maar ook rechtzet. Onze parlementsleden in Vlaanderen, met name Bram Jacques, vragen dat ook tijdens de begrotingsbesprekingen. Wij moeten hier in Brussel echter kunnen verdedigen dat ons Nederlandstalige netwerk de ondersteuning blijft krijgen waarvan wij, met onze kennis van de Brusselse realiteit, menen dat die goed is voor de Nederlandstalige Gemeenschap.

Het raakt mij trouwens net omdat ik weet dat we met Vlaams minister Caroline Gennez iemand aan zet hebben die de cultuursector kent. Ik geef haar zelfs het voordeel van de twijfel en denk oprecht dat ze dit niet zo bedoeld heeft. Ik reken er dan ook op dat u de Brusseltoets nog eens met haar opneemt.

De heer Mathias Vanden Borre verklaart dat slechte beslissingen moeten worden bijgestuurd. Ik hoop dat iedereen die partijgenoten heeft in de Vlaamse meerderheid, zijn collega's aanspreekt om vanuit Vlaanderen een oplossing te zoeken voor de problemen die Vlaanderen bij ons heeft veroorzaakt, uit welk beleidsdomein dan ook. Wetende hoe belangrijk ook de collega's van de N-VA het Nederlands in Brussel vinden, kunnen we *out of the box* denken in plaats van te volharden in de boosheid. Ik denk oprecht dat dat beter is voor de Brusselaars, zeker op lange termijn, dan een ad-hocverschuiving die geen oplossing biedt.

- *Het incident is gesloten*

- De vergadering wordt om 11u55 gesloten.

- De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 9 oktober 2026
- Samengevoegde interpellatie en vraag om uitleg, vraag om uitleg en mondelinge vraag
INTEGRAAL VERSLAG
– Stuk 873 (2025-2026) – Nr.1

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 14 oktober 2026
- Samengevoegde vragen om uitleg en vragen om uitleg
INTEGRAAL VERSLAG
– Stuk 874 (2025-2026) – Nr.1

Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 20 oktober 2026
Ontwerp van verordening tot goedkeuring van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
Bespreking en stemmingen
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 6 (2026-2027) – Nr. 2

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en Gemeenschapscentra van 13 oktober 2026
Hoorzitting in het kader van het voorstel van resolutie betreffende de ondersteuning van de Nederlandstalige jeugdbewegingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
SAMENVATTEND VERSLAG
– Stuk 863 (2026-2027) – Nr. 3

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Najima El Arbaoui en de heer Fouad Ahidar.

TREFWOORDENREGISTER

Actualiteitsvraag
Zie
- Besparing van Vlaams minister Caroline Gennez op de Nederlandstalige bibliotheken en het lokaal cultuurbeleid in Brussel

Besparing van Vlaams minister Caroline Gennez op de Nederlandstalige bibliotheken en het lokaal cultuurbeleid in Brussel, blz. 39

Evolutie van het aantal leden en leiding bij Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG, blz. 33

In memoriam, blz. 3

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026
Algemene bespreking, blz. 4
Stemming, blz. 32

Mededelingen, blz. 3

Structurele erkenning en VGC-financiering van burenhulpnetwerken voor ouderen, blz. 37

Vragen om uitleg
Zie
- Evolutie van het aantal leden en leiding bij Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG
- Structurele erkenning en VGC-financiering van burenhulpnetwerken voor ouderen